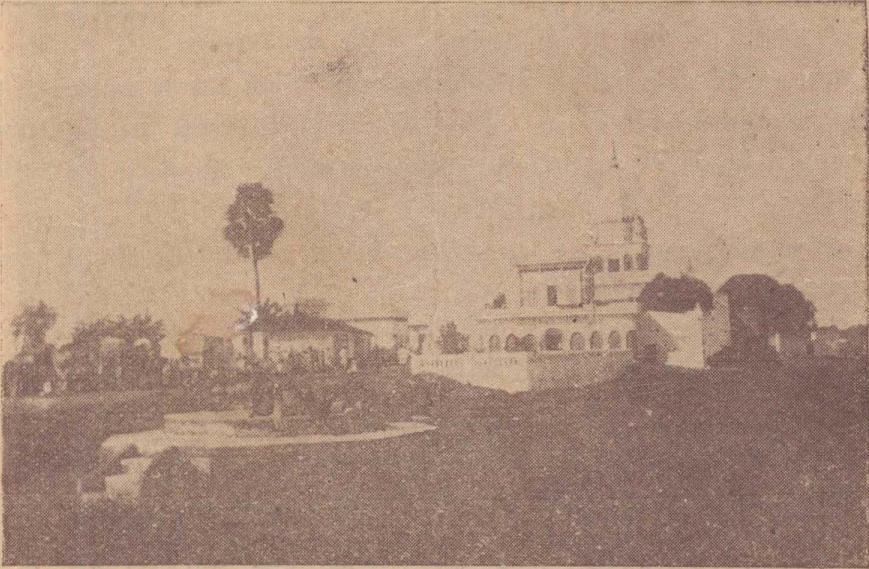

પુસ્તક ૩૯ મું.
અંક ૧ હો.

સંવત ૧૯૯૮
પોષ.

પરમાત્મની પદ-ચેષ્ટથી પવિત્ર ખાવાપુરીતીર્થ

પ્રકાશક

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

વિષય-પરિચય

૧. ભદ્રેશ્વર તીર્થમંડન શ્રી મહાવીર સ્તવન ... (મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ) ૧૨૫
૨. ધર્મરૂપી હાલ ... (કવિ રૈવાશંકર વાલજી યધેકા) ૧૨૬
૩. શ્રી સિદ્ધસ્તોત્ર ... (ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા) ૧૨૭
૪. નૈતિક ઉપદેશક પદ ... (મુનિશ્રી યશોવિજયજી મહારાજ) ૧૩૦
૫. શ્રી શ્રુતજ્ઞાન ... (પં. શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ) ૧૩૧
૬. ઉપદેશક પુષ્પો ... (સં. પં. શ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ) ૧૩૫
૭. નિશ્ચય અને વ્યવહારથી ખાર મતનું સ્વરૂપ... (મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી : સંનિષ્ણપાક્ષિક) ૧૩૭
૮. વિનય: સાચું આશુપણ ... ૧૩૬
૯. માનવને હિતોપદેશ ... (સં. મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ) ૧૪૦
૧૦. શ્રી મુનિસુંદરસૂરિ (મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ બી.એ. એલ.એલ. બી. એડવોકેટ) ૧૪૧
૧૧. ઐતિહાસિક દૃષ્ટિ ... (શ્રી મોહનલાલ દી. ચોકસી) ૧૪૩
૧૨. સુધારો ... ૧૪૫
૧૩. વર્તમાન સમાચાર. (પંજાબ સમાચાર વગેરે) ... ૧૪૬
૧૪. સ્વીકાર અને સમાલોચના ... ૧૪૮

જવાબ મંગાવનારોએ નમ્ર સૂચના.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક, પુસ્તક પ્રકાશન ખાતા કે તેવા કોઈપણ સભાના કાર્ય માટે જે અંધુઓને કંઈ ખુલાસા-જવાબની જરૂર હોય તેમણે જવાબ માટે પોસ્ટની ટિકિટ મોકલવા તરફી લેવી. ખાસ કારણો હશે તો જ માત્ર જવાબ-ખુલાસો આપવામાં આવશે. સેક્રેટરીઓ.

ગ્રાહકોને નમ્ર સૂચના.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર અંગ્રેજી મહિનાની ૧૦ મી તારીખે બહાર પડતું હતું: પરંતુ ચાલુ સને ૧૯૪૨ના વર્ષમાં પોસ્ટ ખાતા તરફથી ૧૫ મી તારીખ નક્કી થયેલ હોવાથી આ વર્ષે માસિક દર અંગ્રેજી મહિનાની ૧૫ મી તારીખે બહાર પડશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧. જે લેખો બીજા ન્યુસપેપરમાં પ્રથમ પ્રકટ થયેલ હશે તે લેખો આત્માનંદ પ્રકાશમાં ફરી લેવામાં આવશે નહિં.

૨. જે જે લેખક અંધુઓએ આત્માનંદ પ્રકાશમાં પ્રકટ કરવા લેખો મોકલ્યા હશે તેની પહોંચ આપવામાં આવતી નથી. પહોંચ મંગાવનારે પોસ્ટ સ્ટેમ્પ સાથે મોકલવો.

૩. આત્માનંદ પ્રકાશ માટે આવેલા લેખો કયા પ્રકટ કરવા અને કયા નહિ તે સંપાદક મંડળને સ્વાધીન રહેશે.

નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧. શેઠ કરમચંદ લાલચંદ	મુંબઈ	લાઈફ મેમ્બર
૨. શાહ મગનલાલ જુહાપાઈ	ભાવનગર (વાર્ષિકમાંથી)	"
૩. શાહ પ્રેમચંદ મગનલાલ બી.એ. એલ.એલ. બી.	"	વાર્ષિક મેમ્બર.
૪. શેઠ હીરાલાલ નારણદાસ	"	"

પુસ્તક : ૩૯ મું : આત્મ-

અંક : ૬ કો : સં. ૪૬ :

વીર સં. ૨૪૬૮ : પોષ :

વિક્રમ સં. ૧૯૯૮ : જાન્યુઆરી :

ભદ્રેશ્વર તીર્થમંડન શ્રી મહાવીર-સ્તવન.

(૪૮ જાઓ ચંદનદાર લાવો....)

ભને ભાવે પ્રભુ મહાવીર રે, નિરંજન અવિનાશી,
પ્રભુ ધર્મધુરંધર ધીર રે, ભદ્રેશ્વર તીર્થવાસી-ટેક

ભામંડળ શુભ શોભતું, વિદ્યુતનો ચમકાર,
મુખકેરી પ્રતિભા રૂડી, જેની શોભાતણે નાહ પાર રે. નિરંજન. ૧

ઊંચા ત્રણ ગઢ દીપતા, ધંદ્રધનુ સમ રમ્ય,
દેવદુન્દુભ ગડગડે, જેનો નાદ સુણાયે અગમ્ય રે. નિરંજન. ૨

ભવિજનકેરા નૃત્યમાં, મોરકીડાનો ભાસ,
ચામર ઢોળાયે ઘણાં, જાણે હંસતતીનો ઉલ્લાસ રે. નિરંજન. ૩

અમૃતસમ એ દેશના, ચાતક સમ સૌ લોક,
સમકિતની સુધા ગ્રહી, કરે કષાય સઘળા ફેક રે. નિરંજન. ૪

બુધ્ધિદાતા ! આપજો, અજિત ધામ શિવપુર,
મુનિ હેમેન્દ્ર સુણે ભરે, આત્મજંસીના મીઠા સૂર રે. નિરંજન. ૫

મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ

“ ધર્મરૂપી ઢાલ.”

ધર્મ એવું હોતો હતો, ધર્મો રક્ષતિ રક્ષિતઃ ।
[હજીએલો ધર્મ આપણને હજી છે, અને રક્ષણ કરાએલો ધર્મ રક્ષણ કરે છે.]
દોહરો.

સંકટ સમયે સર્વનું, કરે કાર્ય પ્રતિપાળ;
અડગ એક ઓળર છે, ધર્મની ધીંગી ઢાલ. ૧
હરિગીત છંદ.

સંકટ વિષે સપડાઈ છે, આજે બધીય વસુંધરા,
ચોતરફ લાગી લ્હાય, હાય ! પુકારતી ધૂળે ધરા;
લાખો-કરોડો માનવીનો, મૃત્યુવાયુ હાલ છે,
આકૃતચક્રી ઉગારનારી, ધર્મકેરી ઢાલ છે. ૧
મૃત્યુતણો વરસાદ વરસે, વિવિધ યાંત્રિકના બળે,
આશ્ચર્ય અદ્ભૂત ઉપજે, કોઈ રાક્ષસી બળ આક્રમે;
જળ-થળ વિષે યુધ્ધો કરે, મહાકૂર જાણે કાળ છે. ૨
એમાંથી રક્ષણહાર તો, ધાર્મિક ધીંગી ઢાલ છે.
શાસ્ત્રો અને સુત્રો વદે છે, આ સમયનાં રક્ષણો,
માનવમતિ ચાલે નહિ, ત્યાં ધર્મને રક્ષક ગણો;
અગ્ન્યાસ્રને પણ ચોલવે, જેનો પ્રતાપ વિશાળ છે,
શરણું ગ્રહો સધધર્મનું, એ અજબ ધીંગી ઢાલ છે. ૩
સધધર્મનું પાલન ગયું, મહાપાપ કાંપો જામીયા,
નીતિ ગઈ, ન્યાયો ગયા, તેનાં વિષમકૂળ પામીયા;
છે ‘ધર્મનો જય-પાપનોક્ષય’, સિધ્ધ વાક્ય સદાય છે,
શિર ધર્મકેરી ઢાલ ચોડો, તો જ રક્ષણ થાય છે. ૪

દોહરો.

પ્રલયકાળ સમ પેખતી, ધરતી કરે પુકાર,
ઓ ! મારાં તનુજો ગ્રહો, ધર્મશર્ણ આ વાર. ૧
લા લાગી છે લક્ષ્યા, નથી ઉગરવા દ્રાર,
ઓ ! મારાં તનુજો ધરો, ધર્મતણો આધાર. ૨
રાવણ જેવો રાજવી, સકળ સંપત્તિવાન,
“નામ નિશાન રહ્યું નહીં”, “અધર્મનાં એધાણું”. ૩
સંકટનાં શાકાં પડે, શિર શત્રુ વિકરાળ,
વાળ ન વાંકો થઈ શકે, (ન્યાં) ધર્મની ધીંગી ઢાલ. ૪

લી૦ ધર્મોપદેશક-

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

રચનાર અને વિવેચનાર:-ડૉ. ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા.

શ્રી સિદ્ધસ્તોત્ર.

સંખંધ-અભિધેયાદિ. વસંતતિલકાવૃત્ત—

એવું કરી સ્તવન શ્રી અરિહંતકેરું,
લૌકિક દેવથી વિલક્ષણુ ને અનેરું;
શ્રી સિદ્ધનું સ્તવન હું અધુના કરીશ,
સ્વાત્મપ્રદેશ શુભ પુણ્યભરે ભરીશ.

શબ્દાર્થ—એવા પ્રકારે લૌકિક દેવથી વિલક્ષણુ અને જુદા જ પ્રકારનું એવું શ્રી અરિહંતનું સ્તોત્ર રચીને, હવે હું શ્રી સિદ્ધ ભગવાનનું સ્તવન કરીશ, અને એમ કરતાં પોતાના આત્મપ્રદેશને શુભ પુણ્યસંભારથી ભરીશ.

વિવેચન—

અત્રે આ સ્તોત્રનો પૂર્વાપર સંખંધ, અભિધેય વિષય અને પ્રયોજન તથા ફલ ખતાવવામાં આવ્યા છે.

વિશ્વની વિશિષ્ટ અને શ્રેષ્ઠ વિભૂતિરૂપ પંચપરમેષ્ઠિ છે. તેમાં પ્રથમ શ્રી અરિહંતદેવનું સ્તોત્ર, કે જે ધર્તર લૌકિક દેવથી વિલક્ષણુ-વિશિષ્ટ લક્ષણુવાળું અને કંઈક ઓર જ પ્રકારનું છે,—તે યથાશક્તિ યથાભક્તિ કરીને, હવે હું શ્રી સિદ્ધ ભગવાનનું સ્તોત્ર રચવાને પ્રવૃત્ત થાઉં છું. પૂર્વ પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે આ લેખકે પંચપરમેષ્ઠિનું—પ્રત્યેકનું સ્વતંત્ર સ્તોત્ર રચવાનો ઉપક્રમ કર્યો છે, તેથી ક્રમગ્રામ આ બીજું સ્તોત્ર છે. આમ પૂર્વાપર સંખંધ અને અભિધેય વિષય ખતાવ્યા.

અને તેમ કરીને પોતાના આત્મપ્રદેશને હું પુણ્યભરથી-પુણ્યના પ્રાગ્ભારથી ભરી દઈશ,—એ ઉપરથી અનંતર પ્રયોજન તથા ફલ ખતાવ્યા; કારણ કે પુણ્યાત્માની ભક્તિમાં—ચુલ્લસ્તુતિમાં પ્રવૃત્ત થવું એ પ્રશસ્ત રાગજન્ય શુભ યોગની પ્રવૃત્તિ છે, અને એવા શુભ યોગની પ્રવૃત્તિ તે પુણ્યાનુબંધી પુણ્યનું કારણ છે. તે અંગે આચાર્યચૂડામણિ શ્રી કુંદકુંદસ્વામી કહે છે:—

“અરહંતસિદ્ધસાહુસુ મત્તી ધમ્મમ્મિ જાય ચલુ ચેટ્ટા ।

અણુગમણં પિ ગુરુણં પસત્થરાગો ત્તિ વુચ્ચંતિ ” ॥ —શ્રી પંચાસ્તિકાય.

* પંચ પરમેષ્ઠિ પ્રભુમીને, રચું પરેષ્ઠિ સ્તોત્ર:
તેથી બીજે હોય શું, મંગલ સરિતા સ્રોત ?
હું પામર તે પરમને, સ્તવવા ધરતો હામ;
શુભધર બુધને હાસ્ય વા, હર્ષનું ચદ્વશ હામ ?”

ઇત્યાદિ આ પરમેષ્ઠિસ્તોત્રના પ્રારંભમાં જ જણાવ્યું હતું. તદનંતર પ્રથમ શ્રી અરિહંતસ્તોત્ર શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશમાં છપાઈ રહ્યું છે; અને બીજું આ શ્રી સિદ્ધસ્તોત્ર અત્રે આપવામાં આવે છે, બાકી અનુક્રમે રચાશે.

[૧૨૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ અરિહંત-સિદ્ધ-સાધુ પ્રત્યે ભક્તિ, ધર્મમાં ચેષ્ટા-આચરણ અને ગુરુઓનું અનુગમન-અનુ-સરણ,-તે પ્રશસ્ત રાગ કહેવાય છે. ” (જેનું ફલ પુણ્ય આસ્ત્રવ છે.)

અને તેમ કરતાં ઉત્તરોત્તર આત્મપરિણામની નિર્મલતા થતાં યોગની શુદ્ધતાથી નિર્જરા થાય છે અને તેથી પરંપરાએ મુક્તિ સાંપડે છે. આમ પરંપર પ્રયોજન તથા ફલસિદ્ધિ-પ્રાપ્તિ છે.

જેમ રચનાર સ્તોત્રકારનું આ પ્રયોજન છે, તેમ વાંચનાર-વિચારનારનું પ્રયોજન પણ ઉપ-લક્ષણથી તેમજ સમજવું.

અત્રે વિશેષમાં એટલું જાણવું કે દેવત્વસ્વરૂપે દ્રવ્યાર્થિક નયથી અરિહંત અને સિદ્ધમાં કંઈ સ્વરૂપભેદ નથી; જે અરિહંતનું આંતરિક સ્વરૂપ છે તે સિદ્ધનું સ્વરૂપ છે, કારણ કે શુદ્ધ આત્માની ઉપલબ્ધિ એક સરખી છે; ભેદ પર્યાયાર્થિક નયથી છે. એટલે પૂર્વોક્ત અરિહંતનું આંતરિક વર્ણન સિદ્ધને પણ લાગુ પડે છે. મહાત્માત્વક શ્રી અમૃતચંદ્રાચાર્યજી પ્રકાશે છે:—

“ एको यथा सद्द्रव्यार्थात् सिद्धेः शुद्धात्मलब्धितः ।

अर्हन्निति च सिद्धश्च पर्यायार्थात् द्विधा मतः ॥ ” —શ્રી પંચાધ્યાયી.

પ્રથમ તો સિદ્ધનો મહામહિમા બતાવે છે—

જેનું સ્મરે પુનિત નામ જિનેન્દ્રવૃંદો,
જેનું સ્તવે સ્વરૂપ સર્વ સુરાસુરેન્દ્રો;
યોગીન્દ્ર જેહ શિવરૂપનું ધ્યાન ધારે,
તે સિદ્ધના ચરણ હો શરણુ અમારે. ૧

શબ્દાર્થ—જેના પવિત્ર નામનું જિનેન્દ્રવૃંદો સ્મરણ કરે છે, જેના સ્વરૂપનું સર્વ સુરાસુરેન્દ્રો સ્તવન કરે છે, અને યોગીશ્વરો જે શિવરૂપનું ધ્યાન ધરે છે, એવા તે સિદ્ધના ચરણ અમને શરણુશ્પ હો !

વિવેચન—

વિશ્વની પરમ વિભૂતિરૂપ જિનેશ્વરો કે જે અનંત નિરુપમ આત્મલક્ષ્મીના સ્વામી છે, તે પણ ‘ નમો સિદ્ધાણં ’ એમ કહી શ્રી સિદ્ધ ભગવાનના પાવન નામનું સ્મરણ કરે છે.

જગતમાં જીંચી પદવીના અને અઢળક કાદિના ધણી, તથા સકલ વાઙ્મયના પારને પામેલા મહામતિ સુરેન્દ્રો અને અસુરેન્દ્રો શ્રી સિદ્ધના સ્વરૂપની સ્તુતિ કરવા મથે છે, પણ તે પણ તેનું સ્વરૂપ વર્ણવવા સમર્થ થતા નથી. કહ્યું છે કે:—

“ यः संस्तुतः सकलबाह्मयतत्त्वबोधा—

दुद्धूतबुद्धिपटुभिः सुरलोकनाथैः । ” શ્રી ભક્તામરસ્તોત્ર.

“ यस्य स्वयं सुरगुरुर्गिरिभाम्बुराशेः

स्तोत्रं सुविस्तृतमतिर्न विभुर्विधातुम् । ” શ્રી કલ્યાણમંદિરસ્તોત્ર.

શ્રી સિદ્ધસ્તોત્ર.

[૧૨૯]

“ અપિ સર્વવિદાં વાચો યદંચતિ ન ગોચરમ્ ।

સ્વાત્માનુભવેદ્યં તત્ત્વિદાનંદમહઃ સ્તુમઃ ॥ ”

શ્રી જયશેખરસૂરિકૃત પ્રબોધચિંતામણિ.

“ જે પદ દીકું શ્રી સર્વજ્ઞે જ્ઞાનમાં,

કહી શક્યા નહિં પણ તે શ્રી ભગવાન જો;

તેહ સ્વરૂપને અન્ય વાણી તે શું કહે ?

અનુભવગોચર માત્ર રહ્યું તે જ્ઞાન જો.

અપૂર્વ અવસર એવા ક્યારે આવશે ? ”

મહાતત્ત્વજ્ઞ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી.

અને યોગીશ્વરો પણ તે શિવરૂપ સિદ્ધનું નિરંતર ધ્યાન ધરે છે. શિવ એટલે નિરુપદ્રવ કલ્યાણ-મય દેવતાવિશેષ.

“ નત્વાદ્યન્તવિનિર્મુક્તં શિવં યોગીન્દ્રવન્દિતમ્ । ”

“ મોક્ષહેતુર્યતો યોગઃ મિથ્યતે ન તતઃ ક્વચિત્ । ”

શ્રી હરિભદ્રાચાર્યકૃત યોગખિંદુ.

મોક્ષની સાથે યોગ-જોડે-યુંજન કરે તે મોક્ષના કારણરૂપ ‘ યોગ ’ કહેવાય છે. શિવરૂપ સિદ્ધના સ્વરૂપધ્યાનમાં અનુસંધાન કરવું-યોગનું તે યોગનો વિશિષ્ટ પ્રકાર છે. એવા મોક્ષસાધક યોગ જે સાધે છે તે સાધક સાધુ અથવા યોગી કહેવાય છે; અને તેમાં પણ જે ઉત્કૃષ્ટ દશાને પ્રાપ્ત થયેલા ગણધર દેવાદિ મહામુનીશ્વરો છે તે યોગીદ્રો કહેવાય છે. એવા યોગીદ્રો પણ શ્રી સિદ્ધને ધ્યાવે છે

આમ જોને આવા આવા મહિમાવંત મહાજનો રમરે છે, સ્તવે છે, ધ્યાવે છે, તેનો મહિમા કેટલો બધો મહાન હોવો જોઈએ ? એવા પ્રકારના વચનવિન્યાસથી અત્રે સિદ્ધનો અતિશય બતાવવામાં આવ્યો તે ઉદાત્ત અલંકારનો પ્રકાર છે.

‘ ઉદાત્તં વસ્તુનઃ સંપત્ મહતાં ચોપલક્ષણમ્ । ’ શ્રી કાવ્યપ્રકાશ.

એવાં મહામહિમાવંત શ્રી સિદ્ધના ચરણ અમને શરણરૂપ હો !-અત્રે ચરણ શબ્દ બન્ને અર્થમાં ધટી શકે છે. એક તો ચરણ એટલે પદ. શ્રી સિદ્ધને દેહ તો નથી તો ચરણ કેમ ધટે ? એનો ઉત્તર એ છે કે સિદ્ધને ચરમ દેહના આકારની ત્રિભાગહીન અવગાહના હોય છે તે અપેક્ષાએ, અથવા ભૂતપૂર્વ ન્યાયે, અથવા આલંકારિક દષ્ટિએ એ અર્થ ધટે છે. અને બીજો અર્થ ચારિત્ર એટલે સ્વસ્વ-રૂપમાં રમણ એ છે. અત્રે ઉપલક્ષણથી કહેવાનો આશય તો સ્પષ્ટ એ જ છે કે સિદ્ધનો શુદ્ધ આત્મા અમને શરણરૂપ હો !

શરણ એટલે આશ્રયસ્થાન, ભયમાંથી બચવાનું રક્ષણસ્થાન-વિશ્રામસ્થાન. ભવબ્રમણ ભયથી બચવાને માટે જીવને એવું પરમ નિર્ભય રક્ષણસ્થાન-આશ્રયભૂમિ-શરણ શ્રી સિદ્ધનું ચરણ છે. સત્-પુરુષો કહી ગયા છે કે-

[૧૩૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ શરણમેકમનુસર ચતુરક્ષમ્ । ” શ્રી વિનયવિજયજીકૃત શાંતસુધારસ.

“ હે વિનય ! આમ સર્વ પ્રકારે આ જગત્ અનાથ-અશરણુ છે એમ જાણી, તું જેના જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-તપ એ જ્ઞાન ચતુષ્ટયીરૂપ ચાર અંગ છે એવા તારા શાશ્વત આત્માનો જ આશ્રય કર; અથવા જેને એ ચતુષ્ટયી વ્યક્ત થઈ છે એવા વીતરાગ પરમાત્માનું શરણુ લે; અથવા દાન-શીલ-તપ-ભાવરૂપ જેના અંગ છે એવા પવિત્ર ધર્મનો આશ્રય લે. ” શ્રી મનઃસુખભાઈ કીરતચંદ્રકૃત વિવેચન.

“ સર્વજ્ઞનો ધર્મ સુશર્ણુ જાણી,
આરાધ્ય આરાધ્ય પ્રભાવ આણી;
અનાથ એકાંત સનાથ થાશે,
એના વિના કોઈ ન બાંધી રહાશે. ”

શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીપ્રણીત ભાવનાવબોધ.

“ તન્મે ત્વદેકશરણસ્ય શરણ્ય મૃયાઃ,
સ્વામી ત્વમેવ મુવનેઽન્ન મવાન્તરેઽપિ । ” શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર.

“ જન્મ કૃતારથ તેહનો રે, દિવસ સફલ પણ તાસ;
જગતશરણુ જિન ચરણને રે, વંદે ધરિય ઉઠાસ. ”

—મુનિવર્ય શ્રી દેવચંદ્રજી.

હવે સિદ્ધ શબ્દની નિરુક્તિ આવતા અંકમાં ગતાવવામાં આવશે.

(ચાલુ)

નૈતિક-ઉપદેશક પદ.

[તર્જ નદી કિનારે બેઠકે આવો...]

જીવોને જગમાં ધનવાનોને; નાણાં કેમ કમાયા? જીવોને.
શેર સદાઓ બેટી કરીને, વ્યાજવટાવ વટાવ્યા. જીવો ૧
પોતાને હસવાને સુખને માટે, હસતાં કેંકે રહાવ્યાં,
ભાગ્યરૂપી વરસાદ વરસ્યો તિહાં, ક્ષણભર સૌ છલકાયાં. જીવો ૨
નાળા, નદીઓ આખર સાગર, જલમેં જેને શોષાયા,
દુનિયાકી એ રીતિ હઠાકર, સુચશ નીતિ બસાવો. જીવો ૩

(પ્રભાસપાટણુ)

મુનિશ્રી યશોવિજયજી મહારાજ

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન.

લેખક:—પંન્યાસ શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ.

[પ્રાસંગિક: સમ્યગ્દર્શનના પાંચ લક્ષણો પૈકી પંચમ લક્ષણ]

આસ્તિક્યનું સ્વરૂપ.

(નોંધ—આ લેખ ધણા વખતથી આ માસિકમાં ચાલુ કરેલ છે, વચ્ચે પઠન-પાઠનાદિ)
ધાર્મિક પ્રવૃત્તિને અંગે અવકાશના અભાવે લેખ લખવાનું બની શક્યું ન હતું.
પુનઃ તે લેખ શરૂ થાય છે, વાંચકો પૂર્વનું અનુસંધાન સ્વશુદ્ધિથી કરી લેશે.)
(ગત વર્ષના પૃષ્ઠ ૧૮૪ થી શરૂ)

મોક્ષના મૂલકારણભૂત સમ્યગ્દર્શન-
ગુણ સ્વ-આત્મામાં પ્રગટ થયેલ છે કે કેમ ?
તે જાણવા માટે જૈનદર્શનમાં શમ-સંવેગ-
નિવેદ-અનુકમ્પા અને આસ્તિક્ય એ પાંચ
લક્ષણો જણાવેલાં છે, એ પાંચ લક્ષણો જો
પોતાના આત્મામાં વર્તતા હોવાનું સ્વાતુ-
ભવથી જ્યાંલમાં આવતું હોય તો સમ્યગ્-
દર્શનગુણ પ્રગટ થયાનું અનુમાન થઈ શકે છે.
એ પાંચ લક્ષણો પૈકી શમ-સંવેગાદિ પ્રથમ-
ના ચાર લક્ષણોની વ્યાખ્યા અગાઉ કરવામાં
આવેલ છે, હવે ‘આસ્તિક્ય’ નામના પંચમ
લક્ષણની યથાયોગ્ય વ્યાખ્યા અહિં કર-
વામાં આવે છે.

‘આસ્તિક્ય’ એ શબ્દનું તાત્પર્ય.

અખિલ વિશ્વમાં જેટલાં આસ્તિકદર્શનો
છે તે બધાં આત્માદિ પદાર્થોને ભિન્ન ભિન્ન
દૃષ્ટિએ અવસ્થા માનવાવાળા છે. ‘આત્મા-પુન્ય-
પાપ-બંધ-મોક્ષ’ ઇત્યાદિ પદાર્થોને જે માને
તે ‘આસ્તિક’ આવું સામાન્ય લક્ષણ તો સર્વ
આસ્તિકદર્શનોમાં ઘટી શકે છે, પરંતુ તેટલા
માત્રથી દરેક આસ્તિકદર્શનને માનવાવાળા
‘આસ્તિક્ય’ લક્ષણથી યુક્ત છે અને તેથી

તે બધાં સમકિતવંત છે એવું માનવાની
જરૂર નથી. એવું જો માનવામાં આવે તો
નાસ્તિક-ચાર્વાકદર્શનને માનવાવાળી વ્યક્તિઓ
સિવાય બધાં દર્શનવાળાઓ સમકિતવંત
જાણશે, પરંતુ જૈનશાસનની પ્રભુલિકા પ્રમાણે
તે વિચાર સુસંગત નથી. આત્માદિ પદાર્થોને
માને તેટલા માત્રથી તેમાં આસ્તિક્ય માન-
વાનું નથી, પરંતુ અનંતજ્ઞાની જિનેશ્વર-
દેવોએ કેવલજ્ઞાનના બલવડે એ આત્માદિ
પદાર્થોનું જે પ્રમાણે યથાર્થ નિરૂપણ કરેલ
છે તે પ્રમાણે જ તે આત્માદિ પદાર્થોને
માનવા તેનું નામ ‘આસ્તિક્ય’ છે.

**સર્વ દ્રવ્ય-પર્યાયો જાણવાની શક્તિ
કેવલજ્ઞાનમાં જ હોય.**

આત્માદિ સર્વ પદાર્થોનું યથાર્થ અને
સંપૂર્ણ જાણવાનું તો જ્યારે સ્વ-આત્મામાં
કેવલજ્ઞાન-કેવલદર્શનગુણ પ્રગટ થાય ત્યારે
જ થઈ શકે છે. મતિ, શ્રુત, અવધિ અને
મનઃપર્યાય એ ચારે ય જ્ઞાનો ભલે પોતપોતાની
મર્યાદામાં ઉત્કૃષ્ટતા પ્રગટ થયાં હોય તો પણ
તે ચારે ય જ્ઞાનો ક્ષાયોપશમિક ભાવના
હોવાથી લોકલોકવર્તી ત્રૈકાલિક ભાવોને

[૧૩૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંપૂર્ણપણે જાણવા માટે શક્તિસંપન્ન નથી, એ ચારેય જ્ઞાનોવડે આ આત્માએ જેટલું જાણેલું છે તે અપેક્ષાએ નહિ જાણેલું અનન્તગુણ બાકી છે. ક્ષાયોપશમિક ભાવે પ્રગટ થયેલી જ્ઞાનશક્તિ ગમે તેવી ઉત્કૃષ્ટ હૃદની હોય તો પણ તે શક્તિ વધુમાં વધુ અસંખ્ય દ્રવ્યો તેમજ પ્રત્યેક દ્રવ્યના અસંખ્ય ભૂત, ભાવિ પદાર્થો જાણવા માટે સમર્થ છે, પરંતુ અનન્ત દ્રવ્યો તેમજ પ્રત્યેક દ્રવ્યના અનન્ત પદાર્થો પ્રત્યક્ષ જાણવાની શક્તિ ક્ષાયોપશમિક ભાવે પ્રગટ થયેલા જ્ઞાનમાં નથી. એ અનન્ત દ્રવ્યો તેમજ અનન્ત પદાર્થો જાણવાની શક્તિ ક્ષાયિક ભાવે પ્રગટ થયેલા કેવલજ્ઞાનમાં જ હોય છે. કોઈપણ ગુણ સંબંધી ક્ષાયોપશમિક ભાવ એ અપૂર્ણ હોય છે; જ્યારે ક્ષાયિક ભાવ એ ગુણની પૂર્ણતાસૂચક છે.

આસ્તિક્ય અને સમ્યગ્દર્શનનો

અન્વય-વ્યતિરેક સંબંધ.

સર્વ દ્રવ્યો અને સર્વ પદાર્થોનું યથાર્થ જ્ઞાન તો યદ્યપિ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે કેવલજ્ઞાનવડે જ થાય છે એ નિર્વિવાદ છે, તો પણ જે આત્મામાં દર્શનમોહનો ઉપ-શમ-ક્ષયોપશમ કિંવા ક્ષય થયો હોય તે આત્મામાં કેવલજ્ઞાનના અંશ સરખું એવું એક રુચિ સ્વરૂપલોકોત્તર જ્ઞાન પ્રગટ થાય છે કે તે જ્ઞાનવડે ભલે તે આત્મા લોકા-લોકવર્તી ત્રૈકાલિક ભાવોનું યથાર્થ પ્રત્યક્ષ દર્શન ન કરી શકતો હોય તો પણ” અનન્ત-જ્ઞાની જિનેશ્વરદેવાએ જીવાજીવાદિ પદાર્થો જે પ્રમાણે કહ્યાં છે તે યથાર્થ જ છે. નિઃશંક છે અને સત્ય છે.” આવા પ્રકારનું સચોટ

મન્તવ્ય તે આત્મામાં પ્રગટ થાય છે, જેનું નામ સમ્યગ્દર્શન કહેવામાં આવે છે, અને એ સમ્યગ્દર્શન ગુણ જે આત્મામાં પ્રગટ થયો હોય તે આત્મામાં ‘આસ્તિક્ય’ લક્ષણ પણ અવશ્ય હોય છે. સમ્યગ્દર્શન અને આસ્તિક્ય એ બંનેનો અન્વયવ્યતિરેક સંબંધ છે. જ્યાં જ્યાં સમ્યગ્દર્શન હોય ત્યાં આસ્તિક્ય અવશ્ય હોય, જ્યાં આસ્તિક્ય હોય ત્યાં સમ્યગ્દર્શન પણ અવશ્ય હોય, જ્યાં આસ્તિક્ય નથી ત્યાં સમ્યગ્દર્શન પણ નથી અને જ્યાં સમ્યગ્દર્શન નથી ત્યાં આસ્તિક્ય પણ નથી.

બોદ્ધ, સાંખ્ય, વૈશેષિક વિગેરે દાર્શનિકો આત્માદ પદાર્થોને માનવાવાળા હોવા છતાં તંત્રાનાં તે માન્યતા અનન્તજ્ઞાની જિનેશ્વર-દેવકથિત આત્માદ પદાર્થોના સ્વરૂપની અપેક્ષાએ વિરુદ્ધ તેમજ પૂર્વોપર વિસવાદો હોવાથી તંત્રાને ‘આસ્તિક્ય’ લક્ષણવાળા ગણવામાં નથી આવતા, અને ‘આસ્તિક્ય’ના અભાવે તંત્રા સમકિતવત પણ નથી હોઈ શકતા.

‘આસ્તિક્ય’ વાનાના શમસંવગાદિ

સમ્યક્ત્વના લક્ષણો નથી.

સમ્યગ્દર્શનના શમસંવગાદિ જ પાંચ લક્ષણોના નિર્દેશ કરવામાં આવ્યા છે, ત પાંચેય લક્ષણો યદ્યપિ સમકિતવત આત્મામાં હોવા જ જોઈએ, તથાપિ શમ-સંવગાદિ પ્રથમના ચાર લક્ષણો કદાચ કોઈ તેવા કમોદયજન્ય નિરુપાયના પ્રસંગમાં ન્યૂનપણે દ્રષ્ટિ-ગોચર થાય તેટલા માત્રથી સમ્યગ્દર્શનમાં ક્ષતિ માનવાનું સાહસ કરવું ઉચિત નથી, પરંતુ જેનું નિરૂપણ ચાલે છે તે ‘આસ્તિક્ય’ નામના પંચમ લક્ષણમાં એક અક્ષર માત્ર પણ

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન.

[૧૩૩]

અરુચિ-અશ્રદ્ધાન થાય તો તે આત્મા સમ્ય-
ગ્દર્શનથી ભ્રષ્ટ થઈ જાય છે. કોઈ અપેક્ષાએ
એમ કહેવામાં આવે કે-“આસ્તિક્ય વિનાના
શમ-સંવેગાદિ લક્ષણો આત્મિક વિકાસ માટે
નિર્થક છે” તો તે કથન અસંગત નથી.

‘આસ્તિક્ય’નો પ્રભાવ.

જે આત્મામાં ‘આસ્તિક્ય’ લક્ષણ ધરા-
બર છે તે આત્મા સંયોગવશાત્ કદાચ કોંઈ
બની જશે તો પણ કોંઈને સારો તો નહિ
જ માને, બલકે આવેલા કોંઈને અંગે અમુક
સમય બાદ તેને પશ્ચાતાપનો પ્રસંગ ઉપ-
સ્થિત થશે, ‘આસ્તિક્ય’સંપન્ન આત્મા કર્મની
પરાધીનતામાં મોક્ષની અભિલાષાને ગૌણ
રાખી પુદ્ગલાનંદી બનવા સંસારની લાલસા-
વાળો ઉપલક દષ્ટિએ એક વખત દેખાતો
હશે તો પણ તે આત્માની આંતરજાગૃતિ
મોક્ષાભિલાષાની જ હોવાથી સહજ નિમિત્ત
મળતાની સાથે બાહ્ય દષ્ટિએ નજરમાં આવતી
સંસારલાલસાને તૂટ જ તે તિલાંજલિ આપી
દેવા તૈયાર થઈ જશે. ચરિતાતુયોગમાં આવતા
મહાન્ આત્માઓના પ્રસંગો જે લક્ષ્યમાં
લેવાય અને બરાબર બારીકાઈથી વિચારાય તો
આ બાબત જરૂર ખ્યાલમાં આવે તેવી છે.

નંદિષેણુ અને આપાઠાભૂતિ.

વેશ્યાને ઘેર વસનાર નંદિષેણુ હંમેશા
દશ દશ આત્માઓને પ્રતિબોધ આપે અને
મુક્તિમાર્ગે સંચરતા કરે તે ઉપરાંત પ્રતિ-
બોધ નહિ પામનાર સોનીના પ્રસંગમાં કહે-
વાયેલા વેશ્યાના મશ્કરીના વચનોનું નિમિત્ત
મળવાની સાથે ઓઘો-મુહપત્તિ લઈને પુનઃ
પ્રભુ પાસે આવી જાય એ ‘આસ્તિક્ય’ લક્ષ-

ણની જાગૃતિમય અંતર્જ્યોતિ વિના બનવું
અસંભવિત છે. નાટકણીના મોહમાં મુગ્ધ
બનેલા આપાઠાભૂતિ ઓઘો-મુહપત્તિ ગુરુ-
દેવને અર્પણ કરવા આવે અને ગુરુમહારાજને
એ ધર્મધ્વજ અર્પણ કર્યા બાદ રખેને ગુરુને
પૂંઠ ન પડે એ આશયથી પાછા પગલે ઉપા-
શ્રયના દ્વારમાંથી બહાર નીકળે, બહાર નીકળતાં
નીકળતાં પણ “પરમ ઉપકારી ચિંતામણિ રતનથી
પણ અધિક કિંમતનું ચારિત્ર અર્પણ કરનાર,
ભવોદ્ધિમાંથી પાર ઉતારનાર આ ગુરુદેવના
ચરણકમલની સેવા પુનઃ મને કયારે પ્રાપ્ત
થશે” એવી સુંદર ભાવના ભાવે અને નાટ-
કણીને ત્યાં ગયા બાદ નાટકણીએ કરેલા
મદિરાપાનના નિમિત્તને પ્રાપ્ત કરવાની
સાથે જ એકદમ વૈરાગ્યમય બની ફેર ગુરુદેવ
પાસે આવવા માટે ચાલી નીકળે એ અંત-
રમાં જાગતા સમ્યગ્દર્શન સહચારિ આસ્તિ-
ક્ય વિના ઘટવું અસંભવિત છે. કદાચિત્
ચારિત્રમોહના ઉદયથી આત્મા આચારપતિત
બની જાય પરંતુ દર્શનમોહના ઉપશમા-
દિને અંગે પરિણામ સુંદર વર્તતા હોય
અર્થાત્ પરિણામપતિત ન થવાયું હોય ત્યાં
સુધી તે આત્માની ઉન્નતિ કષ્ટસાધ્ય નથી.
આસ્તિક્યના પ્રભાવે સહેજના નિમિ-
ત્તને પામી આચારપતિત થયેલો
આત્મા પુનઃ આચારસંપન્ન બની જાય
છે. આચારપતિતપણની સાથે પરિણામ-
પતિતપણનો જે યોગ થયો તો તે આત્માનો
પુનઃ આત્મવિકાસ થવો મુશ્કેલ બને છે.
આચારપતિતપણું થવા છતાં પરિણામપતિત
ન થવા દેનાર જે કોઈ પણ હોય તો સમ્યગ્-
દર્શન સહચારી આસ્તિક્ય લક્ષણ જ છે.

[૧૩૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભલે બધું હોય પરંતુ આસ્તિક્યમાં
ખામી તો સમ્યક્ત્વમાં પણ ખામી.

શમ, સંવેગ, નિર્વેદ અને અનુકરણ
એ ચારેય લક્ષણો પૂર્ણકોટિએ કોઈ આત્મામાં
દૃષ્ટિગોચર થતા હોય પરંતુ જો ‘આસ્તિક્ય’
લક્ષણમાં ખામી હોય તો શમ-સંવેગાદિ
ઉચ્ચ કક્ષાના હોવા છતાં તે આત્મામાં
સમ્યગ્દર્શનનો પ્રાથઃ અભાવ હોય છે. એક
આત્મા દેવાધિદેવ અરિહંત પરમાત્માને શુદ્ધ
દેવ તરીકે, પંચ મહાત્મતપાલક સાધુમુનિ-
રાજને શુદ્ધ ગુરુ તરીકે અને અરિહંતમહા-
રાજાને કહેલા દયાપ્રધાન ધર્મને શુદ્ધ ધર્મ
તરીકે માનતો હોય, પરંતુ એ અનંત ઉપ-
કારી અરિહંત મહારાજાને નિરૂપણ કરેલા
જીવાજીવાદિ પદાર્થોને અથવા તેઓના વચનો
પૈકી એક પણ અક્ષરને ન માનતો હોય તો
તે આત્મા મિથ્યાદૃષ્ટિ કહેવાય છે, અર્થાત્
એક અક્ષર જેટલા વચનમાં પણ અશ્રદ્ધા
રાખનાર આત્માને સમકિત હોઈ શકતું
નથી, કારણ કે એક પદ કિંવા એક અક્ષ-
રમાં પણ જો અશ્રદ્ધાન થાય તો પરિણામે
દેવાધિદેવ અરિહંત ભગવાંતમાં, તેઓના સર્વ-
રૂપણમાં અને તેઓએ અર્થસ્વરૂપે પ્રકાશેલા
પદાર્થનિરૂપણમાં અવિશ્વાસ ઉત્પન્ન થવાનો
પ્રસંગ આવે છે. એવી સ્થિતિમાં કોઈપણ
રીતે સમ્યગ્દર્શન ટકી શકે જ નહિં.

જમાલિનું ઉદાહરણ.

જમાલિ શમ-સંવેગાદિ પ્રથંમના ચાર

લક્ષણોથી રહિત હતા, તેમ તેઓના ત્યાગ-
વૈરાગ્યમય જીવનને બાણનાર નહીં કહી શકે.
જમાલિ અરિહંત સિવાય બીજા કોઈને
દેવાધિદેવ તરીકે માનતા હતા, અથવા
શુદ્ધ સાધુ-નિર્ગ્રન્થ અણગાર સિવાય અન્યમાં
ગુરુબુદ્ધિ ધરાવતા હતા, અથવા અરિહંત
પ્રતિપાદિત દયાપ્રધાન વિશુદ્ધ ધર્મ સિવાય
અન્ય ધર્મમાં તેઓનો આદર હતો એમ કોઈ
પણ સુસંવ્યક્તિ નહિં કથન કરી શકે. આ
રીતિએ શમ-સંવેગાદિ સમ્યગ્દર્શનના પ્રાથ-
મિક ચાર લિંગોનો સફલાવ હોવા છતાં
તેમજ શુદ્ધ દેવ, શુદ્ધ ગુરુ અને શુદ્ધ ધર્મમાં
દેવગુરુધર્મનું મન્તવ્ય હોવા છતાં ફક્ત
‘કહેમાણે કહે, ચલેમાણે ચલિય’ ઇત્યાદિ
અમુક પદોને અંગે વિરુદ્ધ મન્તવ્યનો યોગ
થવાથી તેઓને મિથ્યાદૃષ્ટિ સાથે નિલ્લેખનું
ઉપનામ પ્રાપ્ત થયું. આ ઉપરથી એ નક્કી
થાય છે કે-શમ, સંવેગાદિ પાંચેય લક્ષણોમાં
આસ્તિક્ય એ સમ્યગ્દર્શનનું પ્રધાન લક્ષણ
છે. ભગવાન્ હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજાએ એ
કારણથી જ “ઋચિર્જિનોક્તત્ત્વેષુ સમ્યક્
શ્રદ્ધાન મુચ્યતે” એ સમ્યગ્દર્શનના લક્ષણને
સર્વવ્યાપક કહ્યું છે અને યા દેવેદેવતાબુદ્ધિ-
ર્ગુરૌ ચ ગુરુતામતિઃ । ધર્મે ચ ધર્મધીઃ શુદ્ધા
સમ્યક્ત્વમિદમુચ્યતે ॥૧॥ આ શ્લોકમાં
કહેલા સમ્યક્ત્વના લક્ષણને દેશવ્યાપક (શ્રા-
વકોની અપેક્ષાએ) લક્ષણ કહેલ છે.

ચાલુ-

સં:-પંન્યાસશ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજ.

ઉપદેશક પુષ્પો.

(ગતાંક ૫૪ ૧૧૭ થી શરૂ)

આલોચના

“અનાદિકાલથી અવ્યવહારરાશિમાં વસતા મેં જે અનંત જંતુઓને દુભવ્યા તે ખમાવું છું. વ્યવહારરાશિમાં પૃથ્વીકાયમાં આવતાં લોહ, પથરાદિ થઈને મેં જેમને હણ્યા તેમને ખમાવું છું; નદી, સમુદ્ર અને કૂવાદિમાં જલરૂપે મેં જે આશ્રિત જંતુઓને હણ્યા તેમને ખમાવું છું. આગ, વિજળી, દવ અને દીપ વિગેરેના રૂપથી અગ્નિકાય થઈને મેં જે જંતુઓને હણ્યા તેમને ખમાવું છું. મહાવૃષ્ટિ, હિમ અને ગરમ રજથી દુર્ગંધી આપતા પવનરૂપે મેં જેમને સતાવ્યા (હોય) તેમને ખમાવું છું. દંડ, ધતુષ્ય, બાણ તથા રથાદિરૂપે વનસ્પતિકાયમાં મેં જે જીવોને પીડ્યા તેમને ખમાવું છું. પછી કર્મયોગે ત્રસપણાને પામી રાગ, દ્વેષ અને મદથી અંધ બનીને જે જીવોને મેં સતાવ્યા તેમને ખમાવું છું. તે બધા જંતુઓ સર્વાંત્ર મારા અપરાધને ક્ષમા કરો. સર્વ પ્રાણીઓ પ્રત્યે મારે મૈત્રી છે, કોઈ સાથે મારે વૈર નથી. મહાવ્રતોમાં (વ્રતોમાં) મેં કોઈ અતિચાર લગાડ્યો હોય તો ગુરુસાક્ષીએ મારું તે દુષ્કૃત મિથ્યા થાઓ. અવ્યવહારરાશિમાં અનંત જંતુઓના સંઘદ્વનથી મારું કર્મ ક્ષીણ થયું તે પીડાની પણ હું અતુમોદના કરું છું. તીર્થંકરોના બિંબ, ચૈત્ય, કળશ

અને મુગટ વિગેરેમાં પૃથ્વીકાયનું મારું શરીર ઉપયોગમાં આવ્યું હોય તેને હું અતુમોદ છું. જિનના સ્નાત્રપાત્રોમાં દેવયોગે હું જે જળરૂપે કામ લાગ્યો તેની અતુમોદના કરું છું. ધૂપના અંગારમાં કે દીપકમાં જિનેશ્વરોની આગળ હું જે તેજસ્કાયરૂપે ખપ લાગ્યો તેને હું અતુમોદ છું. પ્રભુ પાસે ધૂપને ફેલાવવામાં તથા તીર્થંમાર્ગે સંઘ થાકી જતાં વાયુકાયરૂપે હું જે કામ લાગ્યો તેની અતુમોદના કરું છું, મુનિઓના પાત્ર કે દંડમાં તથા જિનપૂજના પુષ્પોમાં હું વૃક્ષરૂપે જે કામ લાગ્યો તેને હું અતુમોદ છું. વળી સત્કર્મના યોગે જિનધર્મને ઉપકારી એવા ત્રસકાયરૂપે હું થયો તે અતુમોદ છું. ઇત્યાદિ અનંતભવોમાં ઉપાર્જેલાં દુષ્કૃતની નિંદા અને સુકૃતની અતુમોદના કરું છું. અરિહંત, સિદ્ધ, સાધુ અને ધર્મમને શરણરૂપ થાઓ ઇત્યાદિ.”

ક્રુક્ર

ક્રુક્ર

ક્રુક્ર

“અહો ! સમસ્ત જ્ઞાનની હાનિ કરનાર આ તે કેટલો બધો મોહ છે? કે જેના પ્રભાવથી ભવ્યોના હૃદયમાં અનિષ્ટ ભાવ તે સદ્ભાવરૂપે પરિણમે છે. વિમાનમાં જાણે દેવાંગના બેઠી હોય તેમ હીંચકા પર બેઠેલી રમણીને જુએ છે પણ અંધજનો ધૈર્યનો ધ્વંસ કરનારી પાશમાં બાંધેલી એ શિલા છે એમ

[૧૩૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જોઈ શકતા નથી. મુગ્ધજનો પોતાને હીંચકામાં ડાલતા જાણે છે, પણ એણે શું કમોં ક્યોં છે. એને કઈ ગતિમાં લઈ જવો? એમ તુલના કરવાને વિધાતાએ એ કાંટો માંડ્યો છે તેમ સમજી શકતા નથી. અશ્રુજળથી રક્ત થયેલ પ્રિયાના નેત્રને રાગસાગરના તરંગ સમાન સમજે છે, પણ તે જડો પ્રમાદાગ્નિથી દગ્ધ થયેલ પુણ્ય ભવનની જ્વાલા સમજતા નથી. મૂખજનો કીડાના જલકણેને પોતાના શરીર પર માતીઓ માની લે છે, પણ વિષયથી તપ્ત થયેલ કલ્યાણરૂપ શરીર પર એ ફોદાં છે એમ સમજતા નથી. અલ્પબુદ્ધિ લોકો ગીતને કામશાસ્ત્રના ટંકાર સમાન માને છે, પરંતુ તે દુર્ગતિદ્વારના કમાડ ઉઘાડવાનો ધ્વનિ છે એમ સમજતા નથી. અજ્ઞજનો ગીતગાનમાં પ્રશંસા કરતાં ભસ્તક હલાવે છે પણ એ મોટો પ્રમાદ છે એવો નિષેધ કરવા માટે તે શિર કંપે છે એમ કેમ કોઈ જાણતા નથી! ત્રણે લોકની સમૃદ્ધિ આપતાં પણ નરજન્મ ન મળે. અહો! તે આવી રીતે વૃથા હારી જાય છે, એ પણ મોટામાં મોટો મોહ છે. એ પ્રમાણે મૂઢજનો સંસારને સર્વથા વધારે છે, પરંતુ સુસ મહાત્માઓને તો એ તજવા યોગ્ય જ છે.”

卐

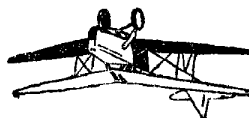
卐

卐

“હે ભવ્યજનો! અતિશય લાગ્યથી જ આ નરભવ પ્રાપ્ત થાય છે માટે તે મનુષ્યજન્મ પામી સંસારનો ત્યાગ કરીને તમે નિવૃત્તિ (મુક્તિ) પામો, કેમકે જંતુથી

વ્યાપ્ત પીપળાના ફળને જેમ બુધજનો સેવતા નથી તેમ ઘણા શોક અને દુઃખથી ભરપૂર આ સંસારનો મોહ કરતા નથી. મોક્ષને માટે તત્પર થયેલા ભવ્યોએ શાશ્વત સુખની ભાવના ભાવવી કે જેથી શુભાત્માઓને સંસારના દુઃખો પ્રાપ્ત જ ન થાય. જે મોક્ષમાં અનંત શક્તિ, જ્ઞાન અને આનંદ રહેલાં છે, તો સંસારસુખની બ્રાંતિથી તે મોક્ષને માટે કોણ ઉદ્યમ ન કરે? જે સંસારસુખના સ્વાદથી મોક્ષસુખનો અનાદર કરે છે તે હ્યુદ્ધિ માણસ કાદવ ખાવામાં મસ્ત બની અમૃતની અવગણના કરે છે. સંસારમાં પરમદુઃખ છે અને મોક્ષમાં પરમસુખ છે, એમ સત્ય સમજીને ભવ્યોએ મોક્ષ સાધવા તત્પર થવું. વૃક્ષના બીજની જેમ તેનું આદ્ય કારણ ધર્મ છે, માટે સુસ જનોએ પ્રમાદ વિના તેમાં પ્રયત્ન કરવો. એ ધર્મ સાધુ અને શ્રાવક આશ્રયી બે પ્રકારે છે. તે બન્ને ધર્મથી અલ્પકાળે અને લાંબા કાળે મોક્ષ મળે છે. તેમાં સદાને માટે સર્વથકી સાવધ યોગની જે વિરતિને નિર્દોષ ચારિત્રરૂપ સાધુ-ધર્મ છે. જે દેશથકી સાવધ યોગની વિરતિ હોય તે શ્રમણોપાસક ગૃહસ્થોનો ધર્મ છે. એ દ્વિવિધ ધર્મ શુદ્ધ શ્રદ્ધાથી આચરવો. તે શ્રદ્ધા સુગુરુથી કે શ્રવણ કરવામાં આવેલ તત્ત્વોપદેશથી પ્રાપ્ત થાય છે અને તે ઉપદેશ પણ આસ્તિકપણાના પાત્રમાં ફળે છે, બીજામાં ન ફળે. શુદ્ધમતિ વિગેરે મનનાં પરિણામ વિવિધ હોય તો મનોભાવ પ્રમાણે ફળે છે.”

ચાલુ.

વેખક-મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી (સંવિજ્ઞાપાક્ષિક)
નિશ્ચય અને વ્યવહારથી
બાર વ્રતનું સ્વરૂપ.

[શ્રી વીતરાગ શાસનમાં વ્યવહાર અને નિશ્ચય એ બંને ય નય પ્રમાણ છે. જેવી રીતે સુર શ્રાવકો વ્યવહારથી વ્રતસ્વરૂપને બાણે છે, તેવી રીતે નિશ્ચયથી-પરમાર્થથી પણ વ્રતસ્વરૂપને બાણવું બેઠાયે. જ્યાં સુધી પરમાર્થથી વસ્તુ-સ્વરૂપનું જ્ઞેયપણું નથી હોતું ત્યાં સુધી તેના ઉપાદેયનો ઇચ્છક ભવ્યાત્મા પણ પોતાના અજ્ઞ-પણાના અંગે તેમાં પ્રવૃત્તિ કરવા શક્તિમાન થઈ શકતો નથી. એક વસ્તુ ઉપાદેયમાં મૂકી શકાય કે નહિ તે એક જુદી વાત છે, કારણ કે એ સૌ સૌના ક્ષયોપશમ ઉપર આધાર રાખે છે, કિન્તુ જ્ઞેયપણું એ કોઈ ને કોઈ વખતે તથા-પ્રકારનો વિશિષ્ટ ક્ષયોપશમ થતાં ઉપાદેયત્વમાં ઉપયોગી થઈ શકે છે. અન્યથા તેમ બની શકતું નથી. અત્ર બંનેયનું ટૂંક સ્વરૂપ ગ્રંથાધારે લઈ આપવામાં આવેલું છે.]

एकैकं व्रतमप्येषु, द्विद्विभेदेन साधितम् ।
 तद्विज्ञाय सुधीश्राद्धैः, रुचिः कार्याव्रतादरे ॥ १॥

“બાર વ્રતો માંહેલા એક એક વ્રત નિશ્ચય અને વ્યવહાર એવા બે બે ભેદથી કહેલા છે. તે બરાબર બાણીને સદ્ગુણિવાળા શ્રાવકોએ તે વ્રતોને આદરવા રુચિ કરવી. ”

૧. જે બીજાના જીવને પોતાના જીવની જેમ ક્ષુધાદિ વેદનાથી પોતા સમાન બાણી તેની હિંસા કરે નહિ એ “વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ પહેલું વ્રત છે.” અને આ પોતાનો જીવ (આત્મા) અન્ય જીવની હિંસા કરવાવડે કર્મ બાંધી દુઃખ પામે છે, તેથી પોતાના આત્માને કર્મહિંકનો વિયોગ પમાડવો યોગ્ય છે. વળી આ આત્મા અનેક સ્વાભાવિક ગુણરૂપ છે, તેથી હિંસાદિવડે

કર્મગ્રહણ કરવાનો તેનો ધર્મ નથી, એવી જ્ઞાનબુધ્ધિથી હિંસાના ત્યાગરૂપ આત્મગુણને ગ્રહણ કરવો એ “નિશ્ચય નયની અપેક્ષાએ પહેલું અહિંસા વ્રત છે.”

૨. લોકનિર્હિત એવા અસત્ય ભાષણથી નિવૃત્ત થવું “એ વ્યવહારથી બીજું વ્રત છે.” અને ત્રિકાળજ્ઞાની ભગવંતે કહેલ જીવ, અજીવ (ચેતન-જડ)નું સ્વરૂપ અજ્ઞાનવડે વિપરીત કહેવું અને પરવસ્તુ જે પુદ્ગલાદિક છે તેને પોતાની કહેવી તે જ ખરેખર “મૃધાવાદ” છે, તેનાથી વિરમવું તે ‘નિશ્ચયથી બીજું વ્રત છે.’ આ વ્રત સિવાય બીજા વ્રતોની વિરાધના કરે તેનું ચારિત્ર જાણ્ય છે, પણ જ્ઞાન તથા દર્શન રહે છે; પરંતુ નિશ્ચય મૃધાવાદથી વિરાધિત થતાં જ્ઞાન-દર્શન ને ચારિત્ર ત્રણે જાણ્ય છે.

૩. જે અદત્ત એવી પરવસ્તુ ધનાદિક લે નહિ, તેનું પ્રત્યાખ્યાન કરે તે “વ્યવહારથી ત્રીજું અદત્તાહાન વિરમણ વ્રત છે.” અને જે દ્રવ્યથી અદત્ત વસ્તુ ન લેવા ઉપરાંત પુણ્ય-તત્ત્વના બેતાળીશ ભેદ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છાએ ધર્મકાર્ય કરે છે અને પાંચ ઈંદ્રિયોના ત્રેવીશ વિષયો, જ્ઞાનાવરણાદિ આઠ કર્મની વર્ગણા વિગેરે પરવસ્તુ ગ્રહણ કરવાની ઇચ્છા કરતો નથી-તેનો નિયમ કરે છે તે “નિશ્ચયથી ત્રીજું વ્રત છે.”

૪. શ્રાવકોને સ્વહારાસંતોષ અને પરસ્ત્રીનો ત્યાગ તથા સાધુને સર્વ સ્ત્રીઓનો ત્યાગ એ “વ્યવહારથી ચોથું વ્રત છે.” અને વિષયની અભિલાષા, મમત્વ અને તૃષ્ણાનો ત્યાગ એ ‘નિશ્ચયથી ચોથું વ્રત છે.’ અહીં એટલું સમ-જવું કે-બાહ્યથી સ્ત્રીનો ત્યાગ કર્યા છતાં અંતરમાં

[૧૩૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેની લોહુપતા હોય છે તો તેને વિષય સંબંધી કર્મનો બંધ થયા કરે છે.

૫. શ્રાવકોને નવ પ્રકારના પરિશ્રદ્ધતું પરિમાણ કરવું અને મુનિઓને સર્વ પરિશ્રદ્ધનો ત્યાગ કરવો તે “વ્યવહારથી પાંચમું વ્રત છે” અને ભાવકર્મ જે રાગદ્વેષ અને અજ્ઞાન તથા દ્રવ્યકર્મ આઠ પ્રકારના કર્મ તથા દેહ તથા ઈન્દ્રિયના વિષયોનો ત્યાગ એ “નિશ્ચયથી પાંચમું વ્રત છે.” કર્માદિ પરવસ્તુ પર મૂર્છાનો ત્યાગ કરવાથી જ ભાવથી પાંચમું વ્રત થાય છે. કારણ કે શાસ્ત્રકારે મૂર્છા (આસક્તિ-મમત્વ)ને જ પરિશ્રદ્ધ કહેલો છે. ‘મૂર્ચ્છા પરિગ્રહો વૃત્તો’ ઇત્યાદિ વચનાત્.

૬. છ દિશાએ જવા આવવાનું પરિમાણ કરવું “તે વ્યવહારથી છઠું વ્રત છે” અને નારકાદિ ગતિરૂપ કર્મના ગુણને જાણી તે પ્રત્યે ઉદાસીભાવ રાખવો અને સિદ્ધ અવસ્થા પ્રત્યે ઉપાદેય ભાવ રાખવો એ નિશ્ચયથી છઠું વ્રત છે.

૭. ભોગોપભોગ વ્રતમાં સર્વ ભોગ્ય વસ્તુનું પરિમાણ કરવું એ “વ્યવહારથી સાતમું વ્રત છે.” તથા વ્યવહાર નયના મતે કર્મનો કર્તા અને ભોક્તા જીવ જ છે અને નિશ્ચય નયને મતે કર્મનું કર્તાપણું કર્મને જ છે; (પણ જીવ આત્માને નથી)

“પુદ્ગલ કર્માદિકતણે કર્તા વ્યવહારે,
કર્તા ચેતન કર્મનો નિશ્ચય સુવિચારે.”

પૂ. ઉપાધ્યાયજી

કારણ કે મન-વચન, કાયાના યોગ જ કર્મના કર્તા છે, તેમ ભોક્તાપણું પણ યોગમાં જ રહેલું છે. અજ્ઞાને કરીને જીવનો ઉપયોગ મિથ્યાત્વાદિ કર્મ ગ્રહણ કરવાના સાધનમાં મળે છે. પરમાર્થ વૃત્તિએ તો જીવ કર્મના પુદ્ગલોથી ભિન્ન છે અને જ્ઞાનાદિ ગુણોનો કર્તા અને ભોક્તા છે. પુદ્ગલો જડ, ચલ અને તુચ્છ છે.

વળી જગતના અનેક જીવોએ તે ભોગવી ભોગવીને ઉચ્છિદ્ધ (એકા) થયેલા ભોજનની જેમ મૂકી દીધેલા છે. તેવાં પુદ્ગલોને ભોગ-ઉપભોગ-પણે ગ્રહણ કરવાનો જીવનો ધર્મ નથી. આ પ્રમાણે ચિંતન કરી તેથી વિરમણું તે “નિશ્ચયથી સાતમું વ્રત છે.”

૮. પ્રયોજન વિનાના પાપકારી આરંભથી વિરામ પામવું તે “વ્યવહારને આશ્રી આઠમું અનર્થદંડવિરમણ વ્રત છે.” અને મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય અને યોગ એના ઉત્તરભેદ સત્તાવન જે કર્મબંધના હેતુ છે તેનું નિવારણ કરવું તે “નિશ્ચયથી અનર્થદંડવિરમણ નામે આઠમું વ્રત છે.”

૯. આરંભના કાર્ય છોડી સામાયિક કરવું તે “વ્યવહારથી નવમું સામાયિક વ્રત છે” અને જ્ઞાનાદિ મૂળ સત્તાધર્મવડે સર્વ જીવોને સરખા જાણી સર્વને વિષે સમતા પરિણામ રાખવા તે “નિશ્ચયથી નવમું સામાયિક વ્રત છે”

૧૦. નિયમિત ક્ષેત્રમાં સ્થિતિ કરવી તે “વ્યવહારથી દશમું દેશાવગાશિક વ્રત છે” અને શ્રુતજ્ઞાનવડે જીવાસ્તિકાય આદિ ષટ્ દ્રવ્યનું સ્વરૂપ યોગાળી ધર્માસ્તિકાયાદિ પાંચ દ્રવ્યમાં ત્યાજ્ય બુદ્ધિ રાખી જ્ઞાનમય જીવનું ધ્યાન કરવું, તેમાં સ્થિતિ કરવી તે “નિશ્ચયથી દશમું દેશાવગાશિક વ્રત છે.”

૧૧. અહોરાત્ર સાવધ વ્યાપારને છોડી સ્વાધ્યાય ધ્યાનમાં પ્રવૃત્તિ કરવી તે “વ્યવહારથી અગિયારમું પોષધ વ્રત છે.” અને આત્માના ગુણનું જ્ઞાનધ્યાનાદિવડે પોષણ કરવું તે “નિશ્ચયથી અગિયારમું વ્રત છે”

૧૨. પોષધના પારણે અથવા હંમેશા સાધુ અને શ્રાવકોને અતિથિસંવિભાગ કરી (દાન દદ્ય) ભોજન કરવું તે “વ્યવહારથી બારમું અતિથિસંવિભાગ વ્રત છે” અને પોતાના આત્માને

નિશ્ચય અને વ્યવહારથી ખાર વ્રતનું સ્વરૂપ.

[૧૩૯]

તેમજ બીજાને જ્ઞાનાદિકતું દાન કરવું, પઠન-પાઠન, શ્રવણ વિગેરે કરવું તે “નિશ્ચયથી અતિથિસંવિભાગ વ્રત” છે.

આ પ્રમાણે નિશ્ચય અને વ્યવહાર બંને ભેદે કરી સંહિત ખાર વ્રત પાંચમે ગુણઠાણે રહેલા શ્રાવકોને મોક્ષ આપનારા થાય છે, અને એકલા વ્યવહારથી આંગીકાર કરેલા ખાર વ્રત નિશ્ચયની સાધ્યબુધ્ધિપૂર્વકના હોય તો સ્વર્ગ-સુખને અને પરપરાએ મોક્ષસુખને આપનારા થાય છે.

વ્યવહારરૂપ કારણ વિના નિશ્ચયરૂપ કાર્યની નિષ્પત્તિ થતી જ નથી અર્થાત્ નિમિત્ત કારણ વિના ઉપાદાન કારણની સિધ્ધિ થતી નથી તેમજ નિશ્ચયની સાધ્યબુધ્ધિ વિનાનો એકલો વ્યવહાર સાચા કારણ ભાવને યોગ્ય કહી પણ શકાતો નથી, જેથી કોઈ કોઈનો અપલાપ કરવો તે મોક્ષનો જ અપલાપ કરવા બરાબર છે. બંને ય નય પ્રમાણ છે અને તે પોતપોતાના ગુણઠાણને વિષે યોગ્ય જ છે. આ વિષે ઉં ભગવાન યશોવિં કહે છે કે-

તસ સાધન તું જે જે દેખે,
નિજ નિજ ગુણઠાણને લેખે;
તેહ ધરમ વ્યવહારે જાણે,
કારજ કારણ એક પ્રમાણે.

અર્થ-તે નિશ્ચય ધર્મનાં જે જે સાધન તું દેખે-જાણે છે, તે તે સાધનો પોતપોતાના

ગુણઠાણને વિષે યોગ્ય જ છે અને તેજ વ્યવહારથી ધર્મ કહેવાય છે, કાર્ય અને કારણ બંને ય પ્રમાણ છે-

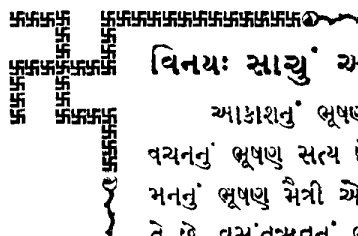
અન્યત્ર મહર્ષિઓએ ઉપદેશ્યું છે કે-

કેવલં વ્યવહારોઽન્તં, નૈતિ નયોઽગમિવન્ ।
સદોત્સર્ગોઽપ્યગચ્છેદાદુ, ક્રજુગામીવ નોમતઃ ॥૧॥
યથૈવાઽછિન્દતા વૃક્ષં, ગૃહ્યતે તસ્ય તત્ ફલમ્ ।
વ્યવહારમનુલ્લઘ્ય, ધાતવ્યો નિશ્ચયસ્તથા ॥ ૨ ॥
નિશ્ચયસ્તત્ત્વસારોઽપિ, વ્યવહારેણ નિર્વહેત્ ।
સકલસ્યાઽપિ દેવસ્ય, રક્ષા પ્રાહરિકૈર્ભવેત્ ॥૩॥

અર્થ-કેવળ એકલો વ્યવહાર નદીના પાણીના સમૂહના વહનની જેમ મોક્ષના અંતને પમાડતો નથી, તેમ એકલો ઉત્સર્ગ-નિશ્ચય પણ સરજા સીધી રીતે અંતપણાને પમાડે છે એમ માન્યો નથી. તાત્પર્ય એ કે વ્યવહાર અને નિશ્ચય બંને સાથે હોય તો જ મોક્ષના અંતને પમાડે છે. ૧

જેમ વૃક્ષને નહિ છેદતા-કાપતા એવા પુરુષ-વડે વૃક્ષનું ફળ ગ્રહણ કરાય છે, તેમ વ્યવહારનું ઉલ્લંઘન નાહ કરીને, નિશ્ચયને ધ્યાવો જોઈએ-અવલંબન લેવું જોઈએ. ૨

નિશ્ચય નય એ તત્ત્વના સારરૂપ હોવા છતાં વ્યવહારવડે તેનો નિર્બાહ થાય છે. જેમ સઘળા માલીકની રક્ષા નોકરોથી થાય છે તેમ વ્યવહાર વિના નિશ્ચયનું રક્ષણ થઈ શકતું નથી. ૩

વિનયઃ સાચું આભૂષણ.

આકાશનું ભૂષણ સૂર્ય છે, કમળના વનનું ભૂષણ ભરેશ છે. વનનું ભૂષણ સત્ય છે, ઉત્તમ વૈભવનું-ધનનું ભૂષણ દાન છે, મનનું ભૂષણ મૈત્રી એટલે સર્વ પ્રાણીઓ ઉપર મૈત્રીભાવ રાખવો તે છે, વસંતઋતુનું ભૂષણ કામદેવ છે, સભાનું ભૂષણ સારી નીતિ યુક્ત વાણી છે અને સમગ્ર ગુણોનું ભૂષણ વિનય છે.

—સુભાષિત પદ્ય-રતનાકર, ભાગ ૧ લો.

સં:-સુનિશ્ચી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ

માનવને હિતો પદેશ.

હે જીવ ! તું અનાદિ કાળથી આ ચોરાશી લક્ષ્યોનિમાં અજ્ઞાનતાથી ભટક્યા કરે છે, અને કામ, ક્રોધ, મોહ, માયાદિ અંતરંગ શત્રુઓથી એવો ફસાઈ ગયો છે કે તને સારાસારની ગમ પડવા દેતા નથી, જેથી અનેક લોકોને ત્રાસ આપી રહ્યો છે તેનું ફલ-અનિષ્ટ તારે ભોગવવું પડશે, તેનો પણ તું વિચાર કરતો નથી. તારા માથે કાળચક્ર ભમી રહ્યું છે તે તને ક્યારે ઝડપી લેશે તે લક્ષ્યમાં લેતો નથી. અને પુત્ર, કલત્ર, લક્ષ્મી વિગેરે પોતાના માનીને બેઠો છે, પણ તે કોઈ તારું નથી તેનો વિચાર પણ તને આવતો નથી. આ શરીર ઉપર મૂર્છા રાખી ધર્મક્રિયાથી પાછો રહે છે. શરીરને ખૂબ સાચવે છે, આત્માને સાચવતો નથી પણ તે શરીર તારું નથી તે ધ્યાનમાં લેતો નથી. આ ભવભ્રમણનો અંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રરૂપ-રત્નત્રયી વિના આવવાનો નથી. તે રત્નત્રયિ પ્રાપ્ત કરવા તારો લેશ માત્ર પ્રયત્ન પણ નથી, તો પછી ભવ-ભ્રમણનો અંત કેવી રીતે આવશે ? તે વિચાર કર. પછી તું સદા પાપથી પેટ ભરીને કુવિચારોમાં લીન બની બસ છે. ઘાટ આવે દેવ, ગુરુ અને ધર્મની પણ નિંદા કરી નાહક માનવભવ હારી જવાના કારણો સેવે છે. પ્રમાદને વશ થઈ આત્મચિંતન એક ક્ષણ પણ કરતો નથી, તો કદાચ કૂતરા, બીલાડા, શિયાલ, સર્પ વિગેરે તિર્યંચોના તથા નરકના ભવો કદાચ તારા શિર પર

આવ્યા તો તને તેવા હલકા ભવો ન આવે તેવા ઉપાયો લેવા તને કેમ સૂઝતા નથી ? ઉપાયો નહિ કરે ત્યાં સુધી તારું ઠેકાણું નહિ પડે. જેમ ભોજન કર્યા વિના ભૂખ ન મટે, જલપાન કર્યા વિના તૃષ્ણા ન મટે, સૂર્ય વિના અંધકાર ન ટળે તેમ દેવગુરુધર્મ વિના દુઃખ ન મટે. તો કોઈ દિવસ આ વાતને ભૂલી જઈશ નહિ. સદ્ગુરુના સમાગમ વિના અને તેમના બતાવેલા માર્ગે ચાલ્યા સિવાય તારો છૂટકારો થવાનો નથી, તો હે જીવ ! તું ધર્મને, દેવગુરુને સ્વીકારીશ ને બરાબર આદરીશ તો તારું ઠેકાણું પડશે અને તારો ભવ સુધરશે. પ્રભાતે વહેલા ઊઠી દેવગુરુધર્મનું સ્મરણ કર. ધર્મભાવનામાં દૃઢ બન. તેવા શુભ વિચારો આત્મભાવનામાં કરવા, ધર્મને બાળુ. બાણીને વિચાર કર. સ્વધનને પરધનને ઓળખ અને વૈરાગ્ય વસ્તુને બાળુ. વૈરાગ્યના તરંગથી ભવ્ય જીવ સદ્ગુરુ પાસે સ્વર્ગીય ઉદ્ધાસથી ચારિત્રગ્રહણ કરી પંચ મહાવ્રત, આઠ પ્રવચન માતા, દશ પ્રકારના યતિધર્મ, ચરણસીત્તરી, કરણ-સીત્તરી, બાવીશ પરિસહને જીતવા ઈત્યાદિ ધર્મરાબની ફોજને સાથમાં લઈ આત્મા અખંડ આનંદનો અનુભવ કરવા હે જીવ ! મહાભાગ્યશાળી થા. વૈરાગ્ય ભાવના લાવવાથી મહાભાગ્યશાળી બને છે. હે આત્મા ! તું બરાબર દીર્ઘદૃષ્ટિથી ખૂબ ઊંડો વિચાર કરી લેજે. સદ્ગુરુનો હિતોપદેશ ગ્રહણ કરજે અને મનન કરજે અને તારા આત્માને સાધી લે.

ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિ.

લેખક-ચોકસી.

ચાલુ યુગમાં મોટા ભાગનું અને ખાસ કરી ઊગતી પ્રજાનું સવિશેષ આકર્ષણ કરનાર એ કોઈ વસ્તુ હોય તો તે ઇતિહાસ છે. પાશ્ચિમાત્ય પ્રજાના સંસર્ગથી એ વિષયનું મહત્વ વધુ ને વધુ સમજાવા માંડ્યું છે. ભારતવર્ષમાં કે એની પ્રાચીન સંસ્કૃતિમાં ઇતિહાસને સ્થાન હતું જ નહિ એમ ઉપરની વાતથી કોઈ હરગીજ ન માને. આપણા પુરાતન ગ્રંથોમાં-પછી ચાહે તો તે જૈન, વેદ કે બૌદ્ધધર્મના હોય-ઇતિહાસની સામગ્રી ભરેલી તો હોય છે જ; પણ ચાલુ યુગની પદ્ધતિને અનુરૂપ આવે એવી રચના ન હોવાથી ઘણાખરા લેખકોએ એ કિંમતી વારસાની ઉપેક્ષા કરી ઉતાવળથી એવું જ પ્રમાણપત્ર આપી દીધું જણાય છે કે ધાર્મિક ગ્રંથો એટલે સંપ્રદાયની પ્રશંસા અને ભારોભાર વર્ણનોને અતિશયેક્તિથી ભરેલા સંગ્રહો. જ્યાં એક વાર આ માન્યતા પગભર બની એટલે એ અણમૂલા સાહિત્યમાંથી વેર-વિખેર પડેલી મુદ્દાની બાબતો શોધવાની વાત તો અભરાઈએ ચઢી અને જાણે એક જ વિચાર વધુ ભેર પકડી રહ્યો કે જે કંઈ પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનોએ આ દેશમાં આવી ઉપર ટપકેના અભ્યાસથી બેસ્યું-બેસ્યું કે વિચાર્યું અને એ ઉપરથી અમુક તારણ નક્કી કર્યું એ જ સાચો, એ જ ઇતિહાસ અને એ જ વજનહાર વાત !

આ પ્રકારની માન્યતા અને વિચારશ્રેણી વર્ષોથી પ્રવર્તી રહેલી દૃષ્ટિગોચર થાય છે અને

તેથી તો વિદ્વાન ગણાતા માનવીઓએ સંખ્યાબંધ છબરડા વાંચ્યાના દાખલા આજે સાહિત્યગ્રંથના પાના ફેરવતાં સહજ જોઈ શકાય છે. આમ છતાં હિંદમાં થોડા સાચા અભ્યાસીઓ પાક્યા. તેમના હૈયે પ્રાચીન ભારતવર્ષ અને એની યુગબૃન્ની સંસ્કૃતિ સખત રીતે ચોટી ગઈ.

તેઓએ પાકી શ્રદ્ધાથી એ પુરાણ પાના વાંચ્યાં. વર્ણન ને વાણીવિસ્તારની તળે એમણે ઘણા કિંમતી ખજાનો નિહાળ્યો. શોધખોળ તેમજ ચાલુ યુગના સાધનો કામે લગાડી, કેટલીક એવી વસ્તુઓ બહાર આણી કે જે પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનોએ ખાંધેલા નિર્ણયથી નિરાળી પડી, છતાં ઇતિહાસનું પીઠબળ એ પાછળ હોવાથી પેલા વિદ્વાનોને પણ સ્વીકારવી પડી. હવે તો આ પ્રયાસ પગભર થઈ રહ્યો છે. મોહન-જે-ડેરો, તક્ષશિલા અને અન્ય સ્થાનોના ખંડિયેરોમાંથી પ્રાપ્ત થયેલ સામગ્રીએ એમાં કિંમતી ફાળો આપ્યો છે અને પૂર્ણ તપાસના અંતે એમાંથી કિંમતી નિર્ણયો પ્રગટ થવાની આશા બંધાઈ ચૂકી છે. આમ ભારતવર્ષ અને એનું સાહિત્ય પુનઃ દુનિયાની નજરે આકર્ષક અને વજન મૂકવા લાયક બન્યું છે.

એ પથરાતા પ્રકાશમાં 'બૌદ્ધ ધર્મની જૈન ધર્મ એ એક નાનકડી શાખા છે' એવું આંગલ લેખકોનું મંતવ્ય સાવ પિગળી ગયું છે. ઉભય ધર્મમાં મળતાપણું હોવા છતાં તે

[૧૪૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાવ જુદા છે એનો સ્વીકાર વિદ્વાનોએ મંજૂર રાખ્યો છે. જ્ઞાતપુત્ર શ્રી વર્ધમાન અર્થાત્ ચોવીશમા તીર્થંકર શ્રી મહાવીર એકલા જ ઇતિહાસની નજરે એક વાર સાચા જણાતા હતા ત્યાં આજે ત્રેવીશમા પ્રભુ શ્રી પાર્શ્વનાથ પણ ઐતિહાસિક વિભૂતિ તરિકે પુરવાર થઈ ચૂક્યા છે અને બાવીશમા નેમિનાથ કે પ્રથમ જિનપતિ શ્રી ઋષભદેવ એ સાવ કલ્પિત વિભૂતિઓ નથી પણ એ પાછળ જે વાતો બેઠાચેલી છે એ બેતાં વધુ શોધખોળ કરવામાં આવે તો ઇતિહાસની નજરે પણ સાચી અને સમર્થ વ્યક્તિઓ પુરવાર થાય એવો મસાલો પ્રાપ્ત થઈ રહ્યો છે.

આટલું લખાણ એક જ હેતુથી કરવામાં આવેલ છે કે માત્ર ઇતિહાસની ખુમરાણ કરવા કરતાં અભ્યાસ વધારી આગમના ઉલ્લેખો પર શ્રદ્ધા કેળવી, પૂર્વાચાર્યોના લખાણો પર વિશ્વાસ રાખી, એ સર્વ આજના યુગના માનવીઓને કેવી રીતે પ્રમાણપુરસ્સર ગળે ઉતારી શકાય એના સાધનો મેળવવા કમર કસવાની જે સવિશેષ જરૂર છે એ ધ્યાનમાં આવે.

એ સંબંધમાં શ્રી આર્યા ભાઉ મગદ્દમ તરફથી ભગવાન્ પાર્શ્વનાથ નામાના મરાઠી લઘુ પુસ્તિકામાં જે કેટલાક અભિપ્રાયો સંગ્રહિત કરાયેલાં છે તે રજૂ કરી સંતોષ માનીશું. એ ઉપરથી સહજ જણાય તેમ છે કે જૈનધર્મના કથાનકો સાથે ઇતિહાસનો મેળ સવિશેષ છે. જોણુપ છે માત્ર સાચા શોધકોની. “કલિંગ દેશ(ઓરિસ્સા પ્રાંત)માં આવેલી ઉદયગિરિ, ખંડગિરિ નામની ટેકરીઓમાં જે ગુફાઓ દષ્ટિ-ગોચર થાય છે એમાં ‘હાથીગુફા’ તરિકે જોળખાતી ગુફામાં કલિંગ સમ્રાટ મહામેઘવાહન

ખારવેલના કોતરાવેલા કેટલાક શિલાલેખ છે. ખારવેલ નૃપનો સમય ઈ. સ. પૂર્વે ૨૧૨ નો નિશ્ચિત કરવામાં આવેલ છે. હવે તે ગુફાઓમાં ભગવાન્ પાર્શ્વનાથની મૂર્તિ કોતરેલી ઘણી જગ્યાએ છે તેમજ તેમના ચરિત્ર-પ્રસંગોના આલેખન પણ છે. આમ ત્રણ હજાર વર્ષ પૂર્વે થઈ ગયેલ વિભૂતિ સંબંધી જ્યારે આ બાતના સાધન ઉપલબ્ધ થાય છે ત્યારે એમ તો કેાણ કહી શકે કે શ્રી પાર્શ્વનાથ એક ઐતિહાસિક વ્યક્તિ ન હતી? ત્યાંની એક ‘ત્રિશૂલ ગુફા’માં ચોવીશ તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ છે છતાં એની રચનામાં પાર્શ્વપ્રભુની મૂર્તિ મધ્યસ્થાને છે તેથી એમ અનુમાની શકાય છે કે શ્રી મહાવીરજિનના સમય પૂર્વે અને શ્રી પાર્શ્વજિનના નિર્વાણ પછી તરતમાં આ કોરવાનું કાર્ય થયેલું હોવું જોઈએ.

ખંગાળ, બિહાર અને ઓરિસ્સા પ્રાંતમાં જૈનોની માફક અજૈન ભતિઓમાં પણ શ્રી પાર્શ્વનાથનું નામ પ્રચલિત હોઈ, તેમની ભક્તિ કરનાર વર્ગ મળી આવે છે. અરે ‘પાર્શ્વનાથનો ધર્મ’ એટલે ‘જૈનધર્મ’ એવી જોળખ પણ અપાય છે. સરાક ભતિ કે જેની ગણના હિંદુ વિભાગમાં કરવામાં આવે છે તે સામાન્ય રીતે જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતોથી અત્યાર પર્ચત અબજુ હોવા છતાં કેવળ શાકાહારી છે અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ વિના બીજા કોઈની ભક્તિ કરતી નથી. વર્ષમાં એક વેળા ખંડગિરિ-ઉદયગિરિમાં એકઠા થઈ પ્રભુજીનો ઉત્સવ કરે છે. શ્રી સમેતશિખર તીર્થ ‘પાર્શ્વનાથ હીલ’ તરિકે સુવિખ્યાત છે. ઔદ્ધ-સાહિત્યમાં શ્રી મહાવીર પૂર્વે થયેલાં અનેક

ઐતિહાસિક દ્રષ્ટિ.

[૧૪૩]

નિર્ગથના નામો ઉપલબ્ધ થાય છે-એ બધા ઉપરથી સહજ સમજાય છે તેમ કે જૈન ધર્મશ્રી મહાવીર પૂર્વે હતો અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ઐતિહાસિક વ્યક્તિ છે. નીચેના ઉલ્લેખો એ વાતને વધુ વજનદાર બનાવે છે.

‘જગતમાં પ્રાચીનતમ ભિક્ષુસંઘ જૈનોએ સ્થાપ્યો છે. એ જોયા પછી જ બૌદ્ધોએ એનું અનુકરણ કર્યું છે.’

પ્રો. રોબર્ટ બ્રુયૂમ પીએચ. ડી. ધી વર્લ્ડ્સ લિવિંગ રીલીજિયન્સ

‘એ તો નિશ્ચિત છે કે જૈનધર્મ બૌદ્ધ ધર્મની પહેલાનો છે અને તે મહાવીર પૂર્વે થઈ ગયેલ પાર્શ્વનાથ અગર બીજા કોઈ તીર્થંકરે સ્થાપન કરેલો છે.’

ડો. પી. કે. લક્ષ્મી. એ. પીએચ. ડી.

‘પાર્શ્વનાથે સ્થાપેલા જૈનધર્મનો પ્રચાર ઉત્તર ભારતમાં વૈશાલીના ક્ષત્રિયો મધ્યે વિશેષ હતો.’

ડો. વિમલ ચરણ લો. એમ. એ. પી. એચ. ડી.

લગવાન મહાવીરની નિકટવર્તી પૂર્વજ પાર્શ્વનાથ થઈ ગયા કે જેમનો જન્મ ઇ. સ. પૂર્વે ૮૭૭ અને નિર્વાણ ઇ. સ. પૂર્વે ૭૭૭ માનવામાં આવે છે.’

પ્રો. રંગાસ્વામી આયંગર એમ. એ. ‘લગવાન પાર્શ્વનાથ તે જૈનોના ત્રેવીશમા તીર્થંકર છે. તેમનો સમય ઇ. સ. ૮૦૦ પૂર્વે આવે છે.’

સાહિત્યાચાર્ય લાલા કમ્તોમલ એમ, એ. ‘જૈનધર્મ બૌદ્ધધર્મની અપેક્ષાએ ઘણો જૂનો છે અને શ્રી પાર્શ્વનાથ એક ઐતિહાસિક

વ્યક્તિ હતી એ વાત ઘણુંબધું સર્વ વિદ્વાન કબૂલ કરે છે.’

પ્રો. ડો. હર્મન જેકોબી.

‘જૈન તીર્થંકરોમાંના છેવટના બે, પાર્શ્વનાથ અને મહાવીર એ નિઃસંદેહ વાસ્તવિક મહાપુરુષ થઈ ગયા છે, કેમકે અનેક ઐતિહાસિક સાહિત્ય ગ્રંથોમાં તેમના સંબંધી ઉલ્લેખ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે.’

સર પેટ્રિક ફેગલ કે. સી. આઈ. ઇ. સી. એસ. આઈ.

પાર્શ્વનાથ એક ઐતિહાસિક મહાપુરુષ થઈ ગયા એ વાતમાં શંકા નથી જ, પરંતુ તેમના પૂર્વે બાવીશમા તીર્થંકર શ્રી નેમિનાથ થયા કે જે શ્રી કૃષ્ણના ભાઈ થાય. જે શ્રી કૃષ્ણ ઐતિહાસિક વ્યક્તિ મનાય તો શ્રી નેમિનાથને પણ ઐતિહાસિક માનવા જોઈએ.’

શ્રી નાગેન્દ્રનાથ બસુ. એમ. આર. એ. એસ.

‘બુદ્ધધર્મ અને જૈનધર્મ વચ્ચે ઘણો ફેર છે. એ બંને ધર્મના પ્રવર્તકો સમકાલીન થયા છે એવો કેટલાક પંડિતોનો મત છે, તો પણ જૈન ધર્મના તત્ત્વો નિર્ગથ લોક તેમના થયાં પહેલાં પહેલાં પણ આચરતા હતા તે વાતથી પુરવાર થાય છે કે જૈનધર્મનું અસ્તિત્વ ઘણું જૂનું છે.’

ચિત્રમય જગત ધાર્મિક સિંહાવલોકન એકાદોબર ૧૯૩૩.

આટલા ઉતારા ઉપરથી વર્તમાન સાધુગણે અને પ્રત્યેક જૈને એટલો તો સાર ગ્રહણ કરવો જોઈએ કે અભ્યાસ વધારી આપણી દરેક વાત દાખલા-દલીલોથી જનતા સમક્ષ રજુ કરવી કે જેથી ઉપસ્થિત થતાં શંકાના વમળો ભેદાઈ જાય.

શ્રી મુનિસુંદરસૂરિ.

લેખક: મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ

B. A. LL. B. Advocate.

(ગતાંક ૫૪ ૭૧ થી શર)

૬ વિદ્યાગુરુ જ્ઞાનસાગરસૂરિ—અંધ-કાર પોતાની ગુર્વાવલીમાં દેવસુંદરસૂરિની પાસે પં નો અંક મૂકી તપાગચ્છના પંમાં પદ્ધર તેને બતાવી તેના પદ્ધર તરીકે ૫૧ નો અંક તેના શિષ્ય જ્ઞાનસાગરસૂરિ અને સોમસુંદરસૂરિ બંને પાસે મૂકી બંનેને સૂચવે છે. આ પૈકી જ્ઞાનસાગરસૂરિ આપણા અંધ-કારના વિદ્યા-ગુરુ હતા, કારણ કે ગુર્વાવલી પહેલાંની ત્રૈવેદગોષ્ઠી નામની કૃતિના આદિ મંગલમાં તથા અંતના બે શ્લોકમાં પોતે જ જણાવે છે કે:- ‘શ્રી જ્ઞાનસાગર નામના સ્વગુરુના જ્ઞાન-સમુદ્ર જેવા ઉપદેશ પર આધાર રાખીને હું ત્રૈવેદગોષ્ઠી રચું છું. શ્રીમન્ તપાગચ્છરૂપી આકાશને આંગણે સૂર્ય જેવી કાંતિવાળા શ્રી દેવસુંદર ગચ્છનાયકના શિષ્ય અને જેને શ્રી જ્ઞાનસાગર નામના ઉત્તમ ગુરુએ લખાવ્યો છે એવા મુનિસુંદરે (મેં) બાહ્યાવસ્થામાં પણ તર્કના કૌતુકથી આ ત્રૈવેદગોષ્ઠી પોતાના અને અન્ય વિદ્વાનોના શિશુકાલમાં જીભની પટી માટે-જીભને પડદો ખોલવા માટે-સં. ૧૪૫૫માં રચી’.^૧

૧. શ્રીજ્ઞાનસાગરાહ સ્વગુરુનાં જ્ઞાનવારિધિં । ઉપ-જીવ્યોપદેશં ચ કુર્વે ત્રૈવિદ્યગોષ્ઠિકમ્ । શ્રીમત્તપા-ગગનમોડગ્ગમ્માસ્કરમ્ શ્રીદેવસુંદરગણાધિપશિષ્યવેળે । શ્રીજ્ઞાનસાગરાગુરુત્તમપાઠિતેન ચાલ્યેડપિ તર્કકુતુકા-ન્મુનિસુંદરેણ ॥ શરશરમનુમિતવર્ષે ૧૪૫૫ સ્વસ્થા-ન્યેષાં ચ શૈશવે સુધિયાં । જિહ્વાપટિમોપકૃતે વિદધે ત્રૈવિદ્યગોષ્ઠીયં ॥—ત્રૈવેદગોષ્ઠી.

વળી ગુર્વાવલી પછી પાકટ વચે સૂરિ-કાળમાં રચેલી ઉપદેશ-રત્નાકર નામની કૃતિના આરંભના દશમા શ્લોકમાં અંધકાર કહે છે કે: ‘આ મારા જેવા કઠણ પદ્ધર જેવામાં પણ જેમણે પોતાનાં વચનોરૂપી કિરણોથી ઉત્તમ બોધરૂપી રસ ઉપજાવ્યો છે અને અમૃ-તનું દાન દેવા તત્પર એવા આ નવા અંદ્ર સરીખા શ્રી જ્ઞાનસાગર ગુરુને હું ભક્તિપૂર્વક પ્રણામ કરું છું.’^૨

ગુર્વાવલીમાં શ્લોક ૩૨૭ થી ૩૪૭ માં પ્રથમ કથેલ છે કે જ્ઞાનસાગરસૂરિને જન્મ સં. ૧૪૦૫, દીક્ષા સં. ૧૪૧૭, સૂરિપદ ખંભા-તમાં ધન (તથા તેના ભાઈ સહદેવ) નામના સંઘપતિએ કરેલા ઉત્સવપૂર્વક સ્તંભન પાર્શ્વનાથ ચૈત્યમાં સં. ૧૪૪૧ (વળી બુચ્છો પાટણ સૂચિ પૃ. ૨૫૮) અને સ્વર્ગવાસ સં. ૧૪૬૦માં થયાં. પછી ખાસ કહ્યું છે કે ‘સોમસુંદર ગુરુ પ્રમુખ ઇત્યાદિ તેમના (જ્ઞાન-સાગરસૂરિના) ત્રિવિદ્યારૂપી અગાધ સાગરમાં રૂબરૂ મારી ઉત્તરાર્ધરૂપી મણિના ઢગની મોંઘી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કરી પુરુષોત્તમપણું ધરાવે છે અને તે સાગર ગર્જતો હતો ત્યારે મારા (અંધકારના) જેવો એક વાદળરૂપે ઉચ્ચ પદ લઈ બેઠો હતો; તે સારસ્વત પ્રવાહ શોષાઈ જતાં જેમ

૨. ચૈર્માદશેડપિ કઠિમોપલસંનિમેડરિમન્ ગોમિર્થ-ધાયિ વરબોધરમોદ્ભવઃ સ્ત્રિઃ, જવ્યાનિમાનેમૃતદાનપરાન્ સુષાંઘુન્ શ્રીજ્ઞાનસાગરગુરુન્ પ્રણતોડસ્મિ મક્ત્વા ॥ ઉપદેશરત્નાકર.

શ્રી સોમસુન્દરસૂરિ

[૧૪૫]

હાલના કાળમાં લોકો નદીનો પ્રવાહ શોષાતાં
કૂવાઓથી કામ ચલાવે છે તેમ શિષ્યોથી
વિદ્યારૂપી જલકૂવાથી ચલાવાય છે. જ્ઞાનસાગ-
રના સમયમાં સાધુસંઘ 'દુઃસ્થ' હતો એમ
૩૨૭માં શ્લોકના 'વીક્ષ્યાડન્વયં સુગતસ્ત કિલ
દુઃસ્થમેવઃ' એ ચરણથી જણાય છે. તેમનું
તો ઉત્તમ સંયમ-ચરિત્ર હતું ને તે મહા-
પુરુષ ભારે યોગી હતા એમ ગુર્વાવલીના
ઉલ્લેખોથી કળી શકાય છે. તેમણે કેટલીક
અવચૂણીઓ (સૂત્રો ઉપરની નાની નાની
વ્યાખ્યાઓ) કરેલી છે અને ભરુચ તથા ઘોઘા
તીર્થનાં સ્તોત્રો પણ રચેલાં છે.

૧ શ્રીસોમસુન્દરગુરુપ્રમુખાસ્તદીયં ।

ત્રૈવૈયસાગરમગાધમિહાવગાહ્ય ।

પ્રાપ્યોત્તરાર્થમગિરાશિમનર્ધ્વલક્ષ્મી-

લીલાપદં પ્રદધતે પુરુષોત્તમત્વમ્ ॥

ન સ્થૈર્યં સુમનઃ પથે પ્રવિદધન્નૈવાપિ વર્ણોજ્જ્વલઃ,

પ્રોણચ્છાપલ ઉલ્લસજ્જહતયા યો નિમ્નગોલ્લાસકૃત્ ।

યદૂ ગર્જત્યપિ માદશો જલદવત્સ્રોષૈઃ પદં સંશ્રિતઃ,

તત્ ત્રૈવૈયમહાબ્ધિશીકરકળાદાનસ્ય તજ્ઞમ્ભિતમ્ ॥

સારસ્વતે પ્રવાહે તેષાં શોષંગતેઽધુના કાલાત્ ।

શિષ્યૈરુપક્રિયન્તે વિદ્યામ્મઃકૂપકૈર્લોકાઃ ॥

—ગુર્વાવલી શ્લોક ૩૪૫ થી ૩૪૭

શ્રી સોમસુન્દરના દીક્ષા-ગુરુ જ્યાનન્દ
સૂરિના સં. ૧૪૪૧માં સ્વર્ગવાસ થયા પછી
સોમતિલકસૂરિના અનન્ય પટ્ટધર બનેલા
દેવસુન્દરસૂરિએ સોમસુન્દર સુનિને ઘણા
દુર્ગમ અને વિશેષાર્થવાળા સદ્ગ્રંથો સમજવા
અને ભણવા માટે જ્ઞાનસાગરસૂરિ પાસે
મોકલ્યા હતા અને તેની પાસેથી આગમ્નાદિ
શીખી લીધાં હતા. (સોમસૌભાગ્ય કાવ્ય
સર્ગ ૫, શ્લોક ૧૨) આ પરથી સોમસુન્દર
(કે જે પછી સૂરિપદ પામી છેવટે દેવસુન્દર-
સૂરિના પટ્ટધર થાય છે)ના પણ જ્ઞાનગુરુ,
જ્ઞાનસાગરસૂરિ હતા, કે જેને પોતે સૂરિ
થયા પછી પણ સોમસુન્દરસૂરિએ પોતાના
રચેલા 'યુગ્મદ્ અસ્મદ્ શબ્દ રૂપાંકિત અષ્ટાદ-
શસ્તવો'માં છેવટે ભૂલી ગયા વગર 'પોતે
તેમના પાદ-પદ્મ-રેણુ છે' એમ સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ
કર્યો છે.^૨ ચાલુ

૨ શ્રીદેવસુન્દરગુરુત્તમશિષ્યસુભ્યશ્રી,

જ્ઞાનસાગરગુરુક્રમપદ્મરેણોઃ ।

શ્રીસોમસુન્દરગુરોરિતિ ગુહ્યમ્ ।

સ્મદષ્ટાદશસ્તવકૃતિઃ કૃતિના મુદેઽસ્તુ ॥

જૈનસ્તોત્રસંગ્રહ ૧, પૃ. ૨૭

સુધારો

૧ ગતાંક પમાની અંદર પૃષ્ઠ ૧૦૧ ઉપર આવેલ
'આત્મ-સમર્પણ' કાવ્યની ચોથી કડીની બીજી
લાઇન ભૂલથી રહી ગયેલ છે તે નીચે પ્રમાણે
સુધારી વાંચવા નમ્ર વિનંતી છે.

પરમેષ્ઠિમાં શ્રેઃ સદા પું. દુઃખ હરજે ભવતું;

પરમબોધિતિ પું અલખનિરંજન, અગમ અગોચર

પું. ૪

૨ ચાલુ સં. ૧૯૯૮ ની સાલના આ સભા
તરફથી પ્રકાશિત થયેલ કાર્તિકી પંચાંગમાં પોષ
મહિનાની શુદ્ધિ ૭ એ પછી શુદ્ધિ ૮ એ પ્રેસદોષથી
છપાયેલ છે તેને બદલે બીજી ૮ ને બદલે ૯ સમજવી,
અને તે પ્રમાણે સુધારી લેવા નમ્ર સૂચના છે.

વર્તમાન સમાચાર.

પંજમ સમાચાર.

(શ્રી શીઆલકોટ શહેરમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન મુક્તિમંદિરનું શિલાન્યાસ)

માગશર (પંજમી પોષ) વદિ બીજ તા. ૫-૧૨-૪૧ શુક્રવારનો માંગલિક શુભ દિવસ શીયાલકોટ શહેરના ઇતિહાસમાં સુવર્ણક્ષરે અંકિત રહેશે. આજના શુભ દિવસે શુભમુહૂર્તે જાયા લગ્ન (૧૦ અને પંચાવન મિનિટે) જૈનાચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના સદુપદેશથી અને એઓશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં જ શ્રી આત્માનંદ જૈન મુક્તિમંદિરનું શિલાન્યાસ રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી અગ્રવાલ ઓનરરી માજીસ્ટ્રેટના શુભ હસ્તે ધામધૂમપૂર્વક થયું.

આ વખતે અનેક વાજત્રો, બેન્ડોના મધુર ધ્વનિના મીઠા સાદ અને ભોજકોના શ્રી તીર્થંકર દેવના ગુણાનુવદે દશે દિશાઓને ગુંજવી દીધી હતી.

આચાર્યશ્રીજીએ મૂર્તિપૂજા ઉપર પ્રભાવશાળી-મનનીય ઉપદેશ આપતાં જણાવ્યું કે એક જ વસ્તુ પ્રાણીઓને દષ્ટિભેદથી જુદી જુદી ભાસે છે. આથી પ્રત્યક્ષ છે કે અમે જે વસ્તુને માનવજીવન સાડ આદર્શ અને શ્રદ્ધાની નજરે જોઈએ છીએ તેને જ બીજાઓ ઉપેક્ષાની નજરે જુએ છે, પરંતુ આ શાશ્વતા ચાર જિનેશ્વરદેવોના મંદિરજીને પાયો નંખાયો છે તે એ લોકોની સાચી ભાવનાઓનું પ્રતિબિંબ છે કે જેઓની જૈનાગમ ઉપર નિષ્પક્ષ અટલ શ્રદ્ધા છે. શ્રી સ્થાનાંગ, ઉવવાઇ, રાયપસેણી, જીવાભિગમ, ભગવતી આદિ આગમોમાં ટેકાણે ટેકાણે શ્રી પ્રતિમાઓનું વિધાન આવે છે, બાકી રહી માનવાની વાત. એના માટે નિષ્પક્ષતા અને સત્યગ્રાહકતાની જરૂરત છે-છત્યાદિ સચ્ચોટ ઉપદેશ અપાયા પછી શિલાન્યાસ થયું.

કાશ્મીર રેવન્યુ કમિશ્નર રાયબહાદુર બાબુ ફૂલચંદજી મોઘા જૈનની અધ્યક્ષતામાં શીઆલકોટ જનતા તરફથી અભિનંદન પત્ર સુપ્રસિદ્ધ પંડિત જમનાલાલજી વકીલે સભામાં વાંચી સંભળાવીને આચાર્યશ્રીના કરકમલોમાં અર્પણ કર્યો.

પંજમ શ્રી સંઘના તરફથી શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના અધિષ્ઠાતા બાબુ અનંતરામજીએ વાંચી સંભળાવી, રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી અગ્રવાલ ઓનરરી માજીસ્ટ્રેટના હસ્તકમલોમાં અર્પણ કર્યો. લાલાજીએ અભિનંદન પત્રનો જવાબ આપતાં જણાવ્યું કે મેં કંઈ પણ ક્યું નથી. જે કંઈ થયું છે તે ગુરુદેવની કૃપાથી એઓની શક્તિથી થયું છે. છત્યાદિ—

અમૃતસરનિવાસી સનાતનધર્મપ્રચારક અને અને અજીન પત્રના એડીટર પંડિત રૂલીયારામજીનું મૂર્તિપૂજા ઉપર હેતુ-યુક્તિઓ સહિત સચ્ચોટ ભાષણ થયું. વકીલ સાહેબ પંડિત જમનાદાસે ગુરુદેવની સ્તુતિની પોતાની બનાવેલ અદ્ભુત કવિતા સંભળાવી. અંતમાં કન્યાઓના ગાયનો થયા.

લાલા મદનમોહન ક્ષત્રી અને લાલા પ્રાણનાથ અગ્રવાલ તરફથી વિદ્યાર્થીઓ અને કન્યાઓને મેડલ આપવામાં આવ્યા.

પ્રમુખસ્થાનેથી રાયબહાદુરે દહેરાસર માટે ૫૦૧) જાહેર કર્યો. નારોવાલનિવાસી લાલા જંગીરી-મલ જૈને ૫૦૧) નગદ આપ્યા. ૧૨૫) અગ્રવાલ જ્ઞાતિ શીયાલકોટ. ૫૧) લાલા ભગવાનદાસજી અગ્રવાલ, ૫૧) પંડિત રૂલધુરામજી છત્યાદિ એ દાનનો પ્રવાહ વહેવડાવી દીધો હતો. આ સમયે જૈન અજૈન સર્વે કોમોને ધણો જ ઉત્સાહ વ્યાપી રહ્યો હતો.

વર્તમાન સમાચાર

[૧૪૭]

સુપ્રસિદ્ધ વૈદ્યરાજ લાલા ગોપાલશાહજી જૈનના તરફથી મોદકોની પ્રભાવના કરવામાં આવી અને બજારોમાં પણ વહેંચવામાં આવ્યા.

સભામાં શીયાલકોટના આગેવાનો, અધિકારી-વર્ગ આદિ નાગરિકોની હાજરી ખાસ ધ્યાન ખેંચનારી હતી.

ત્રણ વાગે આચાર્યશ્રીજીની સમક્ષ મંદિર પ્રાંધક કમિટી બનાવવામાં આવી.

રાતના સાતવાગે વકીલ સાહેબ પંડિત જમનાદાસજીની અધ્યક્ષતામાં વિરાટ સભા ભરવામાં આવી. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી ન્યાયતીર્થ પં. હીરાલાલજી જૈન અને ગુરુકુળના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી અને વર્તમાન અધ્યાપક પંડિત પૃથ્વીરાજજીના જૈન ધર્મ અને મૂર્તિપૂજન વિષય ઉપર મનોહર અસરકારક ભાષણો થયાં.

લાહોરનિવાસી પંડિત પુરુષોત્તમચંદ્ર જૈન શાસ્ત્રી એમ. એ. એમ. એમ. એલ. એ ગવેષણાત્મક મૂર્તિપૂજની વિશ્વવ્યાપકતા બતાવતાં જણાવ્યું કે પાશ્ચાત્ય અને ભારતીય વિદ્વાનની શોધખોળથી ભૂગર્ભમાંથી મળી આવેલી પ્રાચીનમાં પ્રાચીન મૂર્તિઓદ્વારા મૂર્તિપૂજન ઇસા પૂર્વે ૧૦૦૦૦ દશ હજાર વર્ષ પહેલાં પ્રચલિત હતી એમ સિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે.

સભાપતિ મહોદયે જૈનધર્મની પ્રશંસાના પુષ્પો વેરતાં મૂર્તિપૂજની નિતાન્ત આવશ્યકતા જણાવી સંગઠન ઉપર ભાર મૂક્યો હતો. દશ વાગે જયનાદોની સાથે સભા વિસર્જન થઈ.

આજના શુભ પ્રસંગને લઈ શ્રી શીયાલકોટ શ્રી સંઘના આમંત્રણને માન આપી ગુજરાંવાલા લાહોર, અમૃતસર, નારોવાલ, જમ્મુ, જહેલમ આદિથી સેંકડો ભાવિકો પધાર્યા હતા.

શીયાલકોટનો પ્રવેશ મહોત્સવ, ચાતુર્માસ અને શ્રી જિનેશ્વર ભગવાનનું મંદિર નિર્માણ રાયસાહબ લાલા કર્મચંદજી અગ્રવાલ ઓનેટરી માશ્વરેટની ઉદારતા અને ભક્તિ તેમજ નગરનિવાસી (હિન્દુ

મુસલમાન) એનો સહયોગ આદિ શીયાલકોટના ઇતિહાસમાં રેકોર્ડ રહેશે.

વિહાર અને પ્રવેશ

આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ શીયાલકોટ શહેરના ચાતુર્માસને અનેક શુભ કાર્યોદ્વારા સફળ કરી માગશર (પંચમી પોષ) વદિ ૧૧ તા. ૧૪-૧૨-૪૧ રવિવારે વિજયસુદર્તમાં વિહાર કરી પાંચ માઇલ પર આડગામમાં પધાર્યા. વિહારના સમયે અધિકારી વર્ગ, વિદ્વજ્ઞન, વકીલ પાર્ટી વિગેરે હિન્દુ મુસલમાન સેંકડો નરનારી જે-ત્રણ માઇલ સુધી વળાવવા આવ્યા હતા અને સો સવાસો આડગામ સુધી સાથે આવ્યા હતા.

આ અવસરે ગુજરાંવાલા, નારોવાલ, પસર, જમ્મુ આદિથી ઘણા ભાવિકો પધાર્યા હતા અને ગુજરાંવાલા સુધી સાથે ચાલ્યા હતા.

આચાર્યશ્રીજી આડથી વિહાર કરી જમકે, ડશકા, ઓડીયાં થઈ ગુરુવારે શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળમાં પધાર્યા. ગુરુકુળે પોતાના કુલપતિ આચાર્યદેવનું ભાવભીનું સુંદર સ્વાગત કર્યું. અને શહેરમાંથી સેંકડો નરનારીઓએ આવી દર્શનના લાભ લીધો. રસ્તાના ગામોમાં ગુજરાંવાલાના આગેવાનો અને ગુરુકુળના કાર્યકર્તા આવતા જતા રહ્યા.

ગુરુકુળમાં બે દિવસની રિથરતા કરી પો. સુ. બીજે શનિવારના દિવસે દબદબાભર્યા સાંઘેયા સાથે આચાર્યશ્રી મુખ્ય મુખ્ય બજારોમાં થઈ ઉપાગ્રયે પધાર્યા.

ગુરુકુળના અધિષ્ઠાતા બાબુ અનંતરામજી વકીલે પ્રસંગોચિત જોરદાર ભાષણ આપી ગુરુદેવના ગુણનુવાદ ગાયા. અંતમાં આચાર્યશ્રીજીએ માર્ગદર્શક સંભળાવ્યું.

એક વર્ષ બાદ આચાર્યશ્રી પુનઃ ગુજરાંવાલા પધારતા હોવાથી શ્રી સંઘમાં અને નગરનિવાસીઓમાં ભારે ઉત્સાહ જોવાયો હતો.

શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળના વિદ્યાર્થી અને શ્રી આત્માનંદ જૈન વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓ હાથમાં ધ્વજાઓ લઈ સાંઘેયામાં ચાલતા જયનાદોથી

[૧૪૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આકાશને શુંજવી રહ્યા હતા. ગુરુકુળ આદિના એન્ડો પ્રેક્ષકોને આનંદિત કરી રહ્યા હતા.

રવિવારે લાહોર આદિના ભાવિકો વિનંતિ કરવા પધાર્યા અને શીઆલકોટ શહેરથી લાલા ગોપાલ-શાહજી જૈન, પંડિત કુંદનલાલજી, પંડિત જગદી-શ્વરલાલજી યૌધરી ચરણદાસજી, પંજુલાલજી આદિ જૈન-અજૈન હિન્દુ મુસલમાન સૌએક ભાઈ-બહેનો દર્શનાર્થે પધાર્યા. વ્યાખ્યાનમાં માણસોની એટલી બધી ભીડ વધી પડી હતી કે ચાલતા વ્યાખ્યાને આગેવાનોને લાહિડ સ્પીકરની વ્યવસ્થા કરવી પડી હતી.

આચાર્યશ્રીજીએ આત્મા વિષે મનનીય કિંમતી બોધ આપ્યો હતો, ગુરુકુળના વિદ્યાર્થીઓ અને લાલા તેજરામજી સોનાર, લાલા દેવરાજજી જૈનના ગુરુભક્તિના ગાયનોથી સમાજનો ધણા ખુશ થયા.

બપોરે શીઆલકોટ આદિના ભાવિકો અને ગુજરાંવાલાના આગેવાનો સાથે આચાર્યશ્રીજી સમાધિમંદિરના દર્શન કરી શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળની નવી બંધાતી બીલ્ડીંગ જોવા પધાર્યા.

લાલા કપુરચંદજી દુગડ જૈન સુપરવાઇઝર અને બાબુ જ્ઞાનચંદજી દુગડ જૈન બીલ્ડીંગ કમિટી મેનેજર સાથે રહી બીલ્ડીંગ બતાવી હતી. બીલ્ડીંગ જોયા પછી બધા નરનારી સભાના રૂપમાં ગોઠવાઈ ગયા.

આચાર્યશ્રીજી ગુજરાંવાલા નિવાસીઓની આ-ગ્રહભરી વિનંતિને માન આપી થોડા દિવસની સ્થિરતા કરી લાહોર, કચ્છ તરફ પધારશે.

હાલ પત્રવ્યવહાર આ શીરનામે કરવો.

મારફત શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ પંજાબ.

ગુજરાંવાલા (પંજાબ)

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી મૂળચંદજી મહારાજની જયંતિ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર તરફથી

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રી માણિભદ્ર ચરિત્ર-લેખક—પ્રસિદ્ધ વક્તા મુનિ મહારાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજી મહારાજ. પાટણ શહેરના જુના ભડારમાંથી મળેલી પ્રાચીન પ્રત પરથી આ ચરિત્ર બહુ જ સુંદર અને સરળ ગુજરાતી ભાષામાં લખવામાં આવેલ છે. ચરિત્ર તો સુંદર છે પરંતુ આદિ નિવેદનમાં મહારાજશ્રીએ કરેલી સૂચના “ માણિભદ્રજીનું મહાત્મ્ય ” લુલાયું છે, ભક્તિમાં બેદરકાર બન્યા છોએ તેથી તપાગચ્છના મંદિરો અને ઉપાશ્રયોમાં અવસ્ય માણિભદ્રજીની સ્થાપના થવી જોઈએ, હોવી જોઈએ જેથી કે આ જિનાલયો, આ ઉપાશ્રયો તપગચ્છના છે એવો જડ પુરાવો ભવિષ્યમાં મળી રહે માટે જરૂર છે તેટલું જ નહિ પણ મંદિરો અને સમાજની કુશળતા અને અભ્યુદય માટે તપગચ્છ અધિષ્ઠાયક શ્રી માણિભદ્રની મૂર્તિની સ્થાપનાની પણ અવસ્ય જરૂર છે. પ્રકાશક સમયધર્મ ઓફિસ-સોનગઢ કિંમત આઠ આના.

ગયા માગશર વાદ ૬ બુધવારના રોજ પ્રાતઃસ્મર-ણીય પૂજ્યપાદ રવ. મહાત્માશ્રી મૂળચંદજી મહારાજશ્રીની સ્વર્ગવાસાંતિ થી હોવાથી તે દિવસે જ્યાં ત પ્રસંગે સવારના સાડાનવ વાગે શ્રી દાદા સાહેબના જિનાલયમાં સુંદર રાગરાગણીપૂર્વક પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી અને આંગી, લાહટ વિગેરે કરવામાં આવેલ તેમજ શ્રીમદ્ મૂળચંદજી મહારાજશ્રીના પગલે આંગી રચાવવામાં આવી હતી. બપોરના બાર વાગે શ્રી લોકાસંઘના વડે સભાસંઘનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

૨૧. પ્ર. શ્રી સુભદ્રવિજયજી મહારાજ.

મુંબઈમાં ગિરાજતા પંન્યાસશ્રી પ્રીતિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પ્રવર્તક શ્રી સુભદ્રવિજયજી કે જેઓશ્રીનો જન્મ સં. ૧૯૬૧ માં સુરત મુકામે થયો હતો, દીક્ષા સં. ૧૯૮૫ માં મુંબઈના શ્રી ગોડીજી મહારાજના ઉપાશ્રયે થઈ હતી અને સં. ૧૯૯૧ માં અમદાવાદ મુકામે પ્રવર્તક પદવી જૈનાચાર્ય શ્રીજયસિંહસૂરીશ્વરજીના હસ્તે આપવામાં આવી હતી, તેઓ સં. ૧૯૯૮ ના માગશર વદિ ૮ ના સાંજે ૬ કલાકે ફક્ત પાંચેક દિવસની માંદગી ભોગવી મુંબઈમાં સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે.

પ્ર. શ્રી સુભદ્રવિજયજી મહારાજ ચારિત્રપાત્ર, સરળ હૃદયી અને ગુરુના આજ્ઞાકારી સુશિષ્ય હતા.

નિવેદન.

અસારે ચાલતા મહાન વિગ્રહને લઈને કાગળોના ભાવ ચાર ગણા વધી ગયા છે, અને જોઈએ તેવા કાગળો મળી શકતા પણ નથી જે મળી શક્યા તેવા કાગળોમાં હાલ આત્માનંદ પ્રકાશ ગ્રંથ કરવામાં આવેલ છે તે અમારા સુસ્ત ગ્રાહકોને જણાવવા રજા લઈએ છીએ.

ખાસ વાંચવા લાયક જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ-

“ શ્રી કુમારવિહાર શતક. ”

(મૂળ, અવચૂરિ અને સવિસ્તર ગુજરાતી ભાષાંતર સાથે)

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા શ્રીમાન રામચંદ્ર ગણિ કે જેઓ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના મુખ્ય વિદ્વાન શિષ્ય હતા. જેમણે આ ગ્રંથ આરમ્ભ સૈકાના અંતમાં બનાવ્યો છે, તેના ઉપર શ્રી સોમચંદ્રસૂરિના પરિવારમાં થયેલા સુધાભૂષણ ગણિએ અવચૂરિ(સંસ્કૃતમાં) બનાવી છે. તે બંને સાથેતું સવિસ્તર ભાષાંતર મૂળ સાથે પણ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલું છે. સંસ્કૃત કાવ્યની દૃષ્ટિએ આ ગ્રંથ પ્રતિભાવાન છે, જૈન સાહિત્યનું ઉચ્ચ સ્વરૂપ છે. તેમ જૈન ઇતિહાસની દૃષ્ટિએ તેરમા સૈકામાં જૈનોની જાહોજલાલી, ગૌરવતા, પ્રાચીનતા, પ્રભાવશીલતા બતાવનાર પણ આ એક અપૂર્વ ગ્રંથ છે; કારણ કે આ ગ્રંથમાં ગૂર્જરપતિ જૈન મહારાજ શ્રી કુમારપાળે અણહીલપુર પાટણમાં પોતાના પિતાશ્રી ત્રિભુવનપાલના નામથી બનાવેલ પ્રાસાદ (જિનમંદિર) કે જેમાં શ્રીમાન હેમચંદ્રસૂરિએ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ પ્રતિષ્ઠિત કરેલ છે. તે ચૈત્ય-મંદિરની અદ્ભુત શોભાનું ચમત્કારિક વર્ણન આપેલું છે. આ પ્રાસાદમાં અહોંતેર દેવકુલીકા હતી. ચોવીસ રતનની, ચોવીસ સુવર્ણની, ચોવીસ રૂપાની અને ચોવીસ પીત્તળની, તેમ અતિત, અનાગત અને વર્તમાન કાળની પ્રભુપ્રતિમા હતી. મુખ્ય મંદિરમાં એકસોચોવીશ આંગળ ચરકાંત મણિની પ્રતિમા હતી. મંદિરનું આંધકામ, રચના, તેનું ચિત્રકામ. શિલ્પકામની સુંદરતા એટલી બધી છે કે જે આ ગ્રંથ વાંચવાથી આત્માને અપૂર્વ આનંદ સાથે કુમારપાળ રાજની દેવભક્તિ માટે આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થાય છે; સાથે તે વખતનો ઇતિહાસ પણ જાણવામાં આવે છે. ગ્રંથ ખરેખર વાંચવા-જાણવા જેવો છે.

આ ગ્રંથ લાંબો સમય સચવાય તે માટે બિંચા ઈંગ્લીશ આર્ટપેપર ઉપર સુંદર ટાઇપમાં છપાવેલ છે. તમામ લાલ લઈ શકે તે માટે પ્રતાકારમાં છપાવેલ છે, પાટલી પણ ઉંચા કપડાની કરવામાં આવેલ છે, છતાં કિંમત ફક્ત રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ જીવું.

Reg. No. B 431.

શ્રી તીર્થંકર ભગવાનના સુંદર ચરિત્રો.

૧. શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર.	૩૧. ૧-૧૨-૦
૨. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ ભો.	૩૧. ૨-૦-૦
૩. સદર ભાગ ૨ ભો.	૩૧. ૨-૮-૦
૪. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર.	૩૧. ૧-૧૨-૦
૫. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર.	૩૧. ૩-૦-૦
૬. શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર.	૩૧. ૨-૮-૦
	૩૧. ૧૩-૮-૦

ઉપરના વિસ્તારપૂર્વક ચરિત્રો એક સાથે ગદ્યાં લેનારને અમારા તરફથી પ્રકટ થયેલ અનેક સુંદર ચિત્રો સહિત સાદા કપડાનાં પાકા બાઈન્ડીંગવાળા શ્રીપાલ રાસ અર્થ સહિત (૩૧. ૨-૦-૦ ની કિંમતનો) ભેટ આપવામાં આવશે.

ગુજરાતી ગ્રંથો.

નીચેના ગુજરાતી ભાષાના કથાના સુંદર પુસ્તકો પણ સિલિકે બોલા છે. વાંચવાથી આહ્લાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે. મનુષ્ય સંસ્કારી, ચારિત્રવાન ખનતાં આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. બધા પુસ્તકો સુંદર અક્ષરોમાં સુશોભિત કંપડાના પાકા બાઈન્ડીંગથી અલંકૃત અને કેટલાક તો સુંદર ચિત્રો સહિત છે.

(૧) શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર	૩૧. ૦-૮-૦	(૮) સુકૃતસાગર (પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર)	૩૧. ૧-૦-૦
(૨) શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	૩૧. ૧-૦-૦	(૧૦) શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	૩૧. ૨-૮-૦
(૩) શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા	૩૧. ૧-૦-૦	(૧૧) શ્રીપાળરાજનો રાસ સચિત્ર અર્થ સહિત	
(૪) સુસુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકાની		સાફું પૂંકું	૩૧. ૧-૮-૦
	કથા ૩૧. ૧-૦-૦	રેશમી પૂંકું	૩૧. ૨-૦-૦
(૫) આદર્શ જૈન સ્ત્રીચરિત્રો	૩૧. ૧-૦-૦	(૧૨) સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	૩૧. ૧-૮-૦
(૬) શ્રી દાનપ્રદીપ	૩૧. ૩-૦-૦	(૧૩) શત્રુજયનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૩૧. ૦-૨-૦
(૭) કુમારપાળ પ્રતિભાષ	૩૧. ૩-૧૨-૦	(૧૪) સોળમો ઉદ્ધાર	૩૧. ૦-૪-૦
(૮) જૈન નરરત્ન ભામાશાહ	૩૧. ૨-૦-૦	(૧૫) શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	૩૧. ૦-૧૦-૦

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સદીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ ૩૧. ૨-૦-૦

૨. શતકંતામા પાંચમો અને સપ્તતિકાલિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ ૩૧. ૪-૦-૦

બધી જ કાળજીપૂર્વક તેવું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે અને રચના, સંકલના વિદ્વાતાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે. જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોષ, શ્વેતાંબરીય કર્મતત્ત્વવિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા રચેલ છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

જોયા એન્ટીક કાગળો ઉપર, સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈન્ડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના ૩૧. ૬-૦-૦. પોસ્ટેજ બુકું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર.